

*Stowarzyszenie Cudownego Medalika
(Apostolat Maryjny w Polsce)*

Biuletyn nr 45

3-2016

XXXVI OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKA AMM

Msza św. w Bazylice (piątek)

Spotkanie formacyjne w sali
Ojca Kordeckiego (piątek)

Apel i czuwanie w kaplicy
Cudownego Obrazu (piątek)

Msza św. na Jasnogórskim Szczycie
(sobota)

Uroczyste przyjęcie 85 nowych
Apostołów Maryjnych (sobota)

Chór Misericordia – Zdrój Miłosierdzia
z parafii Miłosierdzia Bożego z Lublina
pod kierunkiem p. Iwony Ciosek (sobota)

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO

Warszawa, 2016 r.

Czciele Niepokalanej objawiającej Cudowny Medalik

Ks. Bronisław Piasecki i Marek Zając napisali książkę o znamienym tytule *Prymas Wyszyński nieznany. Ojciec duchowny widziany z bliska*. Na stronie 44 znajduje się takie zdanie: „Na prymicję pojechał na Jasną Górę, aby – jak powiedział – mieć Matkę, która by stała przy każdej jego Mszy św., jak stała pod krzyżem Chrystusa na Kalwarii”.

Maryja pod krzyżem, z woli Chrystusa, stała się naszą Matką, Matką nas wszystkich, Matką całego Kościoła. Ona po macierzyńsku wprowadza nas w miłość Chrystusa, której żaru doświadczyła. Jej serce otwarte jest na życie wszystkich uczniów Chrystusa. W Niej każdy ma swoją Matkę, której może zawierzyć swój los.

Wszyscy tu na ziemi potrzebujemy matki. Matki nas najpierw wydają na świat, a potem są najbliższymi osobami naszego życia. Można mieć w życiu różnych przyjaciół, oddanych, wiernych, ale najwierniejszym przyjacielem pozostaje zawsze kochająca matka. Ona słowu „**kocham**” nadaje najpełniejszą treść.

Z naszej strony jest potrzebny akt wzięcia Jej do siebie, tak jak to uczynił św. Jan: „**I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie**” (J 19, 27b). Czyn umiłowanego ucznia, który wziął Maryję do siebie, jest dla nas ciągłym wyzwaniem, byśmy czynili to

samo. Gdy bierzemy Ją do siebie, gdy mamy Ją przy nas w naszym życiu, uczymy się od Niej wierzyć, kochać, uczymy się od Niej wypełniać wolę Bożą.

Prawdziwe kroczenie za Maryją według Soboru Watykańskiego II to „synowska miłość do Matki naszej i naśladowanie Jej cnót” (KK 67). Można by zapytać, dlaczego mamy naśladować Maryję? Przecież naszym wzorem do naśladowania jest Jezus Chrystus. Czy więc w naśladowaniu Jezusa Chrystusa nie tkwi istota chrześcijańskiego życia? Oczywiście. Ale naśladowanie Maryi właśnie jest po to, abyśmy prawdziwie mogli naśladować Jezusa. Ona bowiem najlepiej naśladuje Jezusa, jest do Niego najbardziej podobna. I dlatego każdy, kto staje się bardziej podobny do Maryi, zbliża się do Jezusa.

Jedną z głównych cech życia i postępowania Maryi jest Jej miłość do człowieka, a zwłaszcza do tego, który znajduje się w wielkiej potrzebie. Naśladowanie Maryi wiąże się więc nieodłącznie z naśladowaniem Jej w tej cnocie miłości i miłosierdzia.

W tym Roku Miłosierdzia chcielibyśmy zapytać, co Maryja ma nam do powiedzenia także w tej dziedzinie. Pytamy się, jakim przykładem może być Ona dla nas w naszym zaangażowaniu w czynieniu miłosierdzia.

Z Ewangelii nie wiele wiemy o życiu Maryi. Możemy się tylko domyślać, jak wyglądało Jej życie w Nazarecie pod względem czynienia miłosierdzia. Opisane w Ewangelii inicjatywy Maryi, które można by określić jako miłosierne, miały miejsce już przed narodzeniem Jezusa, jak i w czasie Jego publicznej działalności. Odnotowuje się dwa fakty z życia Maryi świadczące o realizacji postawy miłosierdzia: pierwszy – związany z nawiedzeniem św. Elżbiety, a drugi – związany z weselem w Kanie Galilejskiej.

Te wydarzenia z życia Maryi, ukazują największy odblask miłości i miłosierdzia Bożego wobec ludzi. Maryja jak nikt

z ludzi jest wzorem w postawie miłości miłosiernej. Maryja przede wszystkim, jak nikt z ludzi współczuje z ludzką nędzą, współcierpi z Chrystusem Mistycznym, boleje nad złem i podejmuje wszelakie możliwe inicjatywy, aby człowiekowi pomóc.

Św. Bonawentura nazywa Maryję: „Studnią miłosierdzia”. Praktycznie nie ma takiej potrzeby, której Ona nie mogłaby zaradzić. Dlatego św. Tomasz z Akwinu wypowiada o Niej takie zdanie, które ma szczególną wagę: „We wszelkich niebezpieczeństwach możesz u Niej znaleźć zbawienie, dla wszystkich aktów cnót możesz liczyć na Jej pomoc” (Komentarz do *Pozdrowienia Anielskiego*).

Tak więc staje się oczywiste, że rozważanie życia Matki Bożej prowadzi nas do tej tajemnicy maryjnej, której na imię postęga miłości i miłosierdzia. Maryja ukazuje się nam jako sanitariuszka i pierwsza pomoc.

Praktycznie biorąc nasza miłość, nasze miłosierdzie, nasza codzienność są tylko w mniejszym lub większym stopniu naśladowaniem tego, co czyni Maryja.

Naśladujmy Maryję, bo patrzymy na różne biedy ludzkie, którym w miarę naszych możliwości powinniśmy razem z Matką zaradzić.

Dziękuję Panu Bogu i Niepokalanej za otwarte drzwi Waszego serca, za otwarte dłonie i stopy gotowe, aby śpieszyć z pomocą.

Dziękuję diecezji lubelskiej za przygotowanie tegorocznej pielgrzymki na Jasną Górę. Wyrazy podziękowania składam na ręce **ks. dr. Eugeniusza Szymańskiego** i moderator diecezji apostołce **Zofii Banach**. Dziękuję chórowi „**Zdrój Miłosierdzia**” wraz z panią dyrygent **Iwoną Ciosek**, wyrazy wdzięczności kieruję dla **siostry Amadeuszy** ze Zgromadzenia Sióstr Opatrzności Bożej i **Scholi Dziecięcej**. *Bóg zapłać!*

Wdzięczność wyrażam Jego Ekscelencji **Ks. Biskupowi Henrykowi Tomasikowi** za przewodniczenie uroczystej Eucharystii i ubogacające słowo Boże.

Słowa podziękowania dla **ks. Jerzego Korony** za poprowadzenie nowenny. Dla wszystkich kapłanów za obecność i ofiarowaną modlitwę. Wyrazy wdzięczności dla Sióstr Miłosierdzia, Młodzieży Maryjnej i Was apostołowie Cudownego Medalika. Dobrze, że byliście.

Wyrazy wdzięczności i podziękowania składam wszystkim moderatorom i apostołom obecnym na dorocznym spotkaniu formacyjnym. W sposób szczególny pragnę podziękować apostołkom: **Małgorzacie Daszczyszak i Helenie Balcerek** za przygotowania tegorocznego Zjazdu. Serdecznie dziękuję za obecność i konferencję **ks. Andrzejowi Siemińskiemu CM, ks. Zygmuntowi Zimnowodzie, ks. Radostawowi Pawłowskiemu CM** oraz Dyrektorowi Seniorowi **ks. Tadeuszowi Lubelskiemu CM**. *Bóg zapłać!*

Z wielką radością pragnę podzielić się z Wami tym, co wydarzyło się **podczas Mszy św. sprawowanej w gorzowskiej katedrze w piątek, 9 września br. o godz. 18.00**. Jedną z osób wyróżnionych w tegorocznej edycji odznaczenia diecezjalnego: **„Zasłużony dla diecezji zielonogórsko-gorzowskiej”** została **Małgorzata Daszczyszak** z parafii pw. św. Marcina w podzielnogórskiej Świdnicy. Laureatka od ponad 30 lat jest członkiem Parafialnej Rady Duszpasterskiej. Brała czynny udział w tworzeniu parafialnych struktur Akcji Katolickiej i Caritas. Od roku 1990 należy do Apostolatu Maryjnego. W 2009 r. została wybrana do Rady Krajowej tego zrzeszenia, a od roku 2014 jest jego moderatorem krajowym. Małgorzata Daszczyszak angażuje się również w działalność społeczną w swojej gminie, współpracując z Radą Sołecką oraz lokalnym Klubem Seniora. Gratulujemy i cieszymy się z takiego wyróżnienia moderatora krajowej.

Ordynariusz diecezji zielonogórsko-gorzowskiej bp Tadeusz Lityński wręcza Małgorzacie Daszczyszak odznaczenie

Jeszcze kilka spraw. Tak niedawno byliśmy u stóp naszej Matki na Jasnej Górze, a już minęły wakacje. Chciałbym zatrzymać tę chwilę i wyrazić jeszcze raz wdzięczność i podziękowanie za Waszą obecność. Pragnę również przeprosić Was za wszelkie trudności podczas tegorocznej pielgrzymki. Ufam, że ten trud przyniesie wiele dobra.

Obecnie jedyną możliwością kontaktu ze mną jest tel. komórkowy **601 472 764** oraz mój e-mail: **vivaldi7@onet.eu**

Kolejna sprawa. W każdą środę o godz. 17.30 w kaplicy na Radnej jest odprawiana nowenna. Możecie przestać swoje prośby i podziękowania, na mój e-mail. Niech nie zabraknie w tym czasie Waszej duchowej łączności z naszą kaplicą.

Przed nami październik – miesiąc modlitwy różańcowej. Podczas odmawiania tej modlitwy proszę Was, pamiętajcie o sprawach Stowarzyszenia, a szczególnie o spotkaniu Rady

Krajowej 25 listopada 2016 r. A co wymodlimy i uradzimy – to napiszemy.

Zapraszam z całego serca na odpust 26 listopada 2016 r.

Zapewniam o mojej modlitwie za Was, serdecznie dziękując za modlitwę i wszelką życzliwość. Błogostawię Was wszystkich. **Wszystko z Niepokalaną!**

*Ks. Jerzy Basaj CM
Dyrektor Stowarzyszenia
Cudownego Medalika w Polsce*

Z WIZYTY PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWYCH DNIACH MŁODZIEŻY W POLSCE

Naśladując swoich poprzedników św. Jana Pawła II i Benedykta XVI, papież Franciszek pojawił się w oknie Pałacu Arcybiskupów Krakowskich. Pod oknem od paru godzin zbierała się młodzież uczestnicząca w Światowych Dniach Młodzieży. W oczekiwaniu na ukazanie się papieża śpiewano, wznoszono okrzyki, chóralnie się modlono. Było to nieoficjalne powitanie Ojca Świętego na trwających już Światowych Dniach Młodzieży.

Papież Franciszek pojawił się w rozświetlonym oknie po godz. 21.

– Dobry wieczór! Bardzo serdecznie was pozdrawiam! – powitał zebranych pod oknem.

– Pozdrawiam Was, widząc w Was tyle entuzjazmu i tyle radości. Ale teraz muszę Wam powiedzieć coś, co troszkę zamści Wasze serca. Proszę Was o ciszę. To jest historia życia

jednego z Was. Maciek Szymon Cieśla miał niewiele więcej niż 26 lat. Studiował projektowanie graficzne i porzucił swoją pracę, żeby stać się wolontariuszem Światowych Dni Młodzieży. To on przygotował wszystkie projekty, obrazy świętych patronów, odznaki pielgrzyma, które teraz tak pięknie ozdabiają miasto. Właśnie w tej swojej pracy odnalazł swoją wiarę. W listopadzie zdiagnozowano u niego raka. Lekarze nie mogli zrobić nic, jedynie amputować nogę. Chciał żyć wtedy, kiedy przyjedzie papież. Nawet miał zarezerwowane miejsce w tramwaju, którym będzie podróżował papież. Zmarł 2 lipca. Wszyscy byli bardzo tym poruszeni z powodu dobra, które przyniósł. Teraz wszyscy w ciszy pomyślimy o tym naszym przyjacielu z naszej ludzkiej drogi życia, który pracował tyle dla tych Światowych Dni Młodzieży. I wszyscy tutaj w ciszy z serca módlmy się. On jest tutaj z nami – mówił papież Franciszek.

Zapadła cisza. W ciemności świeciło tysiące komórek.

– Ktoś z Was mógłby pomyśleć, że ten papież przedłuży troszkę ten nasz wieczór – kontynuował papież Franciszek. – Ale prawda jest taka, że powinniśmy się przyzwycząić do dobrych rzeczy i do złych rzeczy. Życie takie jest, kochani młodzi. Ale jest jedna rzecz, o której nie powinniśmy nigdy wątpić. Wiara tego chłopaka; tego naszego przyjaciela, który pracował tyle dla tych Światowych Dni Młodzieży. Wiara zaprowadziła go do Jezusa i teraz jest w niebie, patrząc na nas. I to jest wielka łaska. Również my pewnego dnia go spotkamy. – O, to byłeś ty. Miło Cię poznać.

Problem polega tylko na tym, żeby wybrać dobrą drogę życia. Podziękujmy Panu za to, że daje nam tak odważnych ludzi, szczególnie ludzi młodych, którzy pozwalają nam iść naprzód w naszym życiu. I nie bójcie się, nie bójcie się! Bóg jest dobry! Jutro się zobaczymy. Teraz was żegnam. A teraz

bądźcie szczęśliwi i radośni, to jest nasz obowiązek – tych, którzy idą za Chrystusem.

I proszę, nie róbcie za dużo hałasu w nocy! A teraz przyjmijmy Boże błogostawieństwo.

I tak, jak nauczyliśmy się, kiedy byliśmy dziećmi, przed wyjściem żegnać mamę – zwróćmy się do Madonny, każdy w swoim języku (wspólnie odmówiono modlitwę *Zdrowaś Maryjo*).

– Dobranoc! I módlcie się za mnie! – zakończył Ojciec Święty.

Słowa papieża Franciszka poruszyły szczególnie pracowników Komitetu Organizacyjnego ŚDM, którzy znali Maćka, pracowali z nim i towarzyszyli mu do samego końca.

*Opracował Andrzej Siborenko, rzecznik prasowy
Rady Krajowej AMM, 27 lipca 2016 r.*

* * * * *

PODZIĘKOWANIE

Rada Krajowa składa serdeczne podziękowania tym wszystkim parafialnym grupom Apostolatu Maryjnego, które w odpowiedzi na apel organizatorów Światowych Dni Młodzieży, aktywnie włączyły się w wolontariat, przygotowując posiłki, udzielając miejsc noclegowych, czy też dbając o bezpieczeństwo przebywającej na terenie ich parafii młodzieży z całego świata.

AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

XXXVI OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKA STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA (APOSTOLATU MARYJNEGO) NA JASNĄ GÓRĘ, 8-9 LIPCA 2016 R.

Tegoroczna Ogólnopolska Pielgrzymka wyjątkowo odbyła się na początku lipca, gdyż stały termin (ostatni tydzień tego miesiąca) został zarezerwowany na przyjazd Ojca Świętego Franciszka w związku ze Światowymi Dniami Młodzieży. Pielgrzymkę zorganizował Dyrektor Krajowy AMM **ks. Jerzy Basaj CM** i **Apostolat Maryjny diecezji lubelskiej** z moderator diecezjalną **ap. Zofią Banach** i przy wsparciu moderator krajowej **ap. Małgorzaty Daszczyszak**.

Już od piątkowego popołudnia dostępne były do nabycia materiały ewangelizacyjne, książki i medaliki, które sprzedawały: skarbnik AMM **ap. Helena Balcerek** i **ap. Kazimiera Żytkiewicz** oraz apostołki z Lublina: **Anna Jung**, **Krystyna Zagraba**, **Urszula Strużek**, **Lidia Kozowska**, które także przyjmowały zgłoszenia od przybyłych grup autokarowych.

O godz. 17 kapłani odprawili Mszę św. w Kaplicy Cudownego Obrazu. Głównym celebrazem był **ks. Tadeusz Lubelski CM**, obchodzący w tym roku Jubileusz 50-lecia kapłaństwa. W koncelebrazie Eucharystię odprawiali: Dyrektor Stowarzyszenia **ks. Jerzy Basaj CM** w 50-lecie urodzin oraz **ks. dr Eugeniusz Szymański** – w 40 rocznicę święceń kapłańskich.

Lekcję czytała **s. Amadeusza**, psalm śpiewała **ap. Dominika Supryn**, modlitwę wiernych czytała **ap. Anna Ruszniak**,

a modlitwę po Komunii św. – **ap. Zofia Banach**, moderator diecezji lubelskiej.

Po Mszy Świętej rozważania Drogi Krzyżowej prowadził **ks. Eugeniusz Szymański** i **s. Amadeusza**. O godz. 21 rozważanie apelowe poprowadził **ks. Jerzy Basaj CM**. Czuwanie po Apelu Jasnogórskim podjęta **schola** z Lublina pod kierunkiem **s. Amadeuszy**.

W sobotni poranek pielgrzymki zgłaszały swoje przybycie w sali o. Augustyna Kordeckiego. Tam też kontynuowano sprzedaż medalików, książek i materiałów informacyjnych.

O godz. 9 moderator krajowa **M. Daszczyszak** poprowadziła modlitwę różańcową z rozważaniami. Następnie zaintonowała pieśń: *Nieprzebranych łask skarbnico*. Chór z Lublina zaśpiewał: *Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo...*

Niezawodny **ks. Jerzy Korona** z Kielc, jak co roku poprowadził *Nowennę do Niepokalanej Cudownego Medalika*, wplatając w nią modlitwę *Zdrowaś Maryjo* za Apostolaty Maryjne z poszczególnych diecezji oraz pieśni maryjne: *Jest za kątka na tej ziemi, Z dawna Polski Tyś Królową, O Pani Cudownego Medalika*, a także trzykrotny śpiew zawołania: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Były też modlitwy do Matki Bożej np. modlitwa św. Bernarda „Pomnij o Najświętsza Panno Maryjo...” Każdy mógł włączyć do rozważań własne intencje.

Konferencję na temat obecności Matki Bożej w życiu każdego wierzącego wygłosił ks. dr E. Szymański z Lublina.

Chór odśpiewał hymn *O Stworzycielu Duchu przyjdź...*

Główne myśli z konferencji

„Jesteśmy u Matki, najlepszej Matki. Ona wspaniale wypełnia tę rolę. Aby realizować zadania, wybiera różne miejsca

na świecie i objawia się ludziom, zwłaszcza dzieciom. Miejscami objawień i miejscami szczególnymi kultu Matki Bożej są między innymi: Lourdes, Fatima, La Salette, Jasna Góra, Wilno, Kalwaria Zebrzydowska, Licheń, Gietrzwałd, ale i lokalne sanktuaria. W miejscach objawień Maryja zawsze upomina się o nawrócenie grzeszników, prosi o modlitwę i pokutę. Nazywana różnymi przymiotami: Niepokalaną, Orędowniczką Łask, Uzdrawieniem Chorych, Matką Nieustającej Pomocy, Kalwaryjską Królową narodu polskiego i innymi, jest wielbioną, nawiedzana przez pielgrzymów, czczona przez pokolenia w Polsce i na świecie.

Tekstami maryjnymi przesycona jest literatura, a wśród nich pojawia się pierwsze kazanie maryjne w języku polskim (XIV w. – Jan z Szamotuł oraz Hymn *Bogurodzica* z XIII w.). Pisarze i poeci przez wieki oddawali cześć NMP, a naród polski szczególnie upodobał sobie Jasną Górę jako miejsce szczególnego Jej kultu i wdzięczności za obronę przed Szwedami, za zwycięstwo pod Wiedniem i czuwanie nad żołnierzami w sierpniu 1920 r. w zwycięskiej bitwie z bolszewikami. Królowie i lud wierny oddawali się w Jej opiekę, ślubując wierność Bogu i Ojczyźnie. Śluby Jasnogórskie króla Kazimierza Jagiellończyka, Nowenna Tysiąclecia Prymasa Stefana Wyszyńskiego, całkowite zawierzenie narodu i samego siebie poprzez *Totus Tuus* św. Jana Pawła II, były wypełnieniem chrześcijaństwa, a nie jego sptyczeniem. Nawet ci, którzy odeszli od Kościoła nie mają odwagi zniszczyć obrazka zawieszzonego przez matkę nad łóżkiem czy wyrzucić medalika. Ostatnią więzią z Bogiem jest dla nich Maryja”.

Kończąc swoje wystąpienie **ks. Eugeniusz Szymański** apelował do słuchaczy, aby modlili się za Ojczyznę, prezydenta, rząd i na miarę możliwości pomnażali kapitał dobrym, słowem, modlitwą, przykładem uczciwego życia oraz

aby popierali ludzi mądrych, dobrych, uczciwych. Prosił, aby Apostołowie Maryjni zgromadzeni na pielgrzymce dziękowali Maryi za opiekę i prosili o dalsze łaski dla rodzin, parafii. Ona – jako Matka Miłosierdzia, której tytuł włączył papież Franciszek do litanii loretańskiej, Matka Syna Wcielonego, daje światu uczynki miłosierdzia, a zwłaszcza Jezusa Miłosiernego.

Po konferencji chór zaśpiewał pieśń *Wszystkie trony niebieskie*, a następnie pieśń *Jak szczęśliwa Polska cała* – zaintonował o. **Kamil Szustak** paulin, dyrektor do spraw mediów. Zgromadzonych na placu i na Szczycie powitał podprzeor Jasnzej Góry o. **Krzysztof Gwoździak**. Skierował też słowa serdecznego powitania do głównego celebransa, **ks. dr. hab. biskupa ordynariusza diecezji radomskiej, Henryka Tomasika**, który zastąpił chorego ks. bpa Ryszarda Karpińskiego z Lublina.

Nawiązał do hasła pielgrzymkowego, stwierdzając, że każdy ochrzczony jest świadkiem miłosierdzia, a obecny rok to szczególnie czas nawrócenia i radości. Podziękował zgromadzonym na XXXVI pielgrzymce AMM, polecił ich Niepokalanej, aby wypraszała potrzebne łaski i wyraził przekonanie, że jako apostołowie maryjni będziemy prowadzić ludzi do miłosiernej miłości Boga.

O godz. 11 rozpoczęła się Eucharystia, której przewodniczył i homilię wygłosił ordynariusz diecezji radomskiej **ks. dr. hab. bp Henryk Tomasik**.

Niebo rozpląkało się, zaczęło padać z przerwami. Ks. Dyrektor stwierdził, że „być może Matka Boża potrzebuje naszej pokuty w jakiejś intencji, o której wie tylko Bóg”. Poprosił, abyśmy przyjęli te niewygody jako zadośćuczynienie za grzechy oraz w duchu pokuty, uwielbienia i pokoju, podobnie jak czyniła Maryja „Ona przyjmowała wszelkie trudy, aby wypełnić wolę Boga”. Z wielką wdzięcznością zwrócił się do ks. bpa H. Tomasika, mówiąc: „Stałeś się Księżem Biskupie dla

mnie prawdziwym darem, o którym nie zapomnę, bo bp lubelski Ryszard Karpiński, nieoczekiwanie znalazł się w szpitalu i nie mógł przewodniczyć Mszy św., jak planowano”.

Chór *Misericordia – Źródł Miłosierdzia* z parafii Miłosierdzia Bożego z Lublina zaśpiewał kilka pieśni przed i w czasie Mszy św. m.in.: *Serc Królu, Tobie sława, potęga, cześć; Ave Maryja; Pan da pokój człowiekowi.*

Podczas Eucharystii postugę liturgiczną pełnili Apostołowie Maryjni z Lublina: czytanie lekcji **Dominika Supryn**, psalm z refrenem „Pan Bóg króluje pełen majestatu” śpiewała **s. Amadeusza**. Modlitwa wiernych **Maria i Zenon Chatałowie**, komentarz do ofiarowanych darów ołtarza **Anna Ruszniak**. Dary nieśli: **Anna Jung** (kwiaty), **Teresa Daniłoś** (świecę), **Stanisława Wilczek** (dwie stuły z wizerunkiem Pana Jezusa Miłosiernego i Matką Bożą Miłosierdzia), **góralki** z Zakopanego (oscyпки), **Janina i Mieczysław Miącowie** (dwa słoje miodu), Lila Kozoowska (wodę), Urszula Strużek (wino), **Zofia Banach** (Hostię). Modlitwę po Komunii św. czytała moderator **Z. Banach**.

Homilię wygłosił **ks. bp Henryk Tomasik**. W sposób niezwykle elastyczny powiązał treści Starego i Nowego Testamentu z mariologią. Powiedział między innymi o darze powołania każdego człowieka przez Boga, który pragnie, aby ludzie byli wiernymi i dobrymi. W ten sposób powołał proroka Izajasza, gdy ów miał 25 lat (ur. w 760 r. przed narodzeniem Chrystusa). Oczyszczył go, widząc jego pokorę. Izajasz doświadczył w świątyni bliskości Boga i odpowiedział na wezwanie: „Oto ja, poślij mnie...”. Potem służył Bogu aż do męczeńskiej śmierci. Dziś też są potrzebni tacy ludzie, którzy powiedzieliby tak jak on Panu Bogu: „Oto ja, poślij mnie”. Tak jak powiedziała Maryja: „Oto ja, Służebnica Pańska” a w Hymnie *Magnificat* wyśpiewała swoje uwielbienie dla wielkiego

miłosierdzia Boga. „Ona jako Matka Miłosierdzia uczy nas, jak przyjąć Boże miłosierdzie, jak doświadczyć go i jak je głosić światu. Dar ten głosi najstarsza modlitwa *Pod Twoją obronę*, która pierwotnie zawierała słowa: «w ręce Twojego miłosierdzia oddajemy się Tobie». W antyfonie ku czci NMP – chorale gregoriańskim – *Salve Regina* śpiewamy: «Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia». Pierwotnie słowa brzmiały: «Witaj Królowo Miłosierdzia». Słowa tych wezwań świadczą o pobożności maryjnej wielu pokoleń wiernych. Miłosierdzie Maryi można porównać do serca dziecka – ufne i nieskalane. Chcemy być dziećmi Maryi i Ją naśladować w miłości miłosiernej wbrew tym, którzy współcześnie chcą zagłuszyć dobro i gubią serce dzieci wobec Boga». W Roku Miłosierdzia odwołujemy się do encykliki Jana Pawła II *Dives in Misericordia* – o Bożym Miłosierdziu i prosimy przez wstawiennictwo Niepokalanej, „abyśmy nie utracili serca dziecka. To Maryja uczy kształtowania serca wrażliwego i pokornego. Jej serce jest twarde, wymagające, wskazujące, aby wymagać od siebie, aby zachować postawę dziecka. Uczył nas tego św. Jan Paweł II: «Musicie wymagać od siebie, nawet gdyby inni od was nie wymagali» (por. pielgrzymka do Ojczyzny, Westerplatte, 12 czerwca 1987)”. Ks. Biskup zaapelował do wszystkich ochrzczonych: „Prośmy o dar miłosierdzia, o dar wdzięczności za chrzest, za dziecięctwo Boże”. Zapytał: „Czy podczas Chrztu św. było wypowiedziane słowo Amen – niech mi się stanie?... Prośmy o serca wierne Chrystusowi, o życie pełne Amen ...Powiedzmy dziś w ciszy swego serca o swojej wierności Chrystusowi i jego Matce”.

Po homilii uroczyście przyjęto do Stowarzyszenia Cudownego Medalika – na wniosek moderator krajowej AMM Małgorzaty Daszczyszak – 84 osoby. Poświęcone przez Ks. Biskupa medaliki rozdawali nowo przyjętym księża diecezjalni.

Chór śpiewał pieśń *Cudowny Medalik, co chroni od zła*. Po ceremonii wszyscy trzykrotnie odśpiewali: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy...”, a następnie *Cześć Maryi, cześć i chwata...*

Komentatorem poszczególnych części Mszy Świętej był **o. Kamil Szustak**. Udzielał też wskazówek zachowania podczas udzielania Komunii św., ostrzeżeń przed nieproszonymi gośćmi na placu, wyłudzacami i naciągaczami oraz intonował niektóre pieśni. Zazaczył, że dar apostołstwa maryjnego jest po to, by świat przez nas stawał się lepszy.

Podczas Ofiarowania, udzielania Komunii św. i na dziękczynienie chór pod kierunkiem organistki **Iwony Ciosek** śpiewał pieśni: *Niechaj będzie pochwalony, w Sakramencie utajony Jezus Chrystus, Syn Dziewicy w Przenajświętszej Tajemnicy...; Chrystus Pan karmi nas Swoim Świętym Ciałem...; Dajeś nam chleb z nieba...*

Przed błogostawieństwem **ks. Dyrektor Krajowy AMM** podziękował ks. biskupowi H. Tomasikowi za przewodniczenie Eucharystii i wygłoszenie słowa Bożego, ks. E. Szymańskiemu za wygłoszoną konferencję, księżom celebransom za modlitwę i pomoc, moderator lubelskiej Z. Banach, pani organistce Iwonie Ciosek i tamtejszemu Apostołatowi Maryjnemu za organizację pielgrzymki, Radzie Krajowej AMM, wszystkim bezinteresownie pracującym na rzecz ogólnopolskiego spotkania, pielgrzymom, Ojcom Paulinom za otwarte serca i dłonie, gotowe pomagać. Kwiaty wręczyła celebransom moderator lubelska Z. Banach.

Słowa podziękowania skierował również do współcelebransów **ks. bp Henryk Tomasik**. Prosił o gorącą modlitwę za rodziców i młodzież, a na drogę wypetnianą Bożą Ewangelią wszystkich uczestników pielgrzymki pobłogosławił.

Odpowiedzią na ten apel był śpiew modlitwy *Anioł Pański*, poprowadzony przez moderator krajową **ap. M. Daszczyzak** i **ap. Zofię Banach**, który zakończył tegoroczne spotkanie modlitewne Apostołów Maryjnych na Jasnej Górze.

W pielgrzymce wzięło udział około 2.600 osób.

Protokołowała Zofia Miernik, sekretarz Rady Krajowej AMM

Ps. Notatki „uświęcone”, pokropione od czasu do czasu deszczykiem.

REKOLEKCJE 2016

Tegoroczne Rekolekcje Rodziny Wincentyńskiej odbyły się w dniach od 7 do 10 kwietnia na Podlasiu. Zjechało się z całej polski blisko 100 osób. Rekolekcjom przewodniczył Krajowy Moderator Rodziny Wincentyńskiej ks. Jerzy Górny CM. Duchowymi przewodnikami byli również Księża Misjonarze: ks. Edward Batko, ks. Marek Chociej. Stowarzyszenie Cudownego Medalika reprezentowała 17-osobowa grupa. Miejscem zakwaterowania była Świąta Woda (10 km od Białegostoku), gdzie znajduje się sanktuarium Matki Bożej Bolesnej, a posługę tam sprawuje kustosz ks. Alfred Butwiłowski.

Miejsce wybrane zostało nie przypadkowo. Białystok nazywany jest miastem miłosierdzia, a ze względu na przeżywany Jubileusz Miłosierdzia to najbardziej trafione miejsce. Tutaj, po II wojnie światowej osiadł i działał Michał Sopoćko, wileński spowiednik siostry Faustyny. Postać księdza dziś błogosławionego, przybliżył nam podczas wygłoszanej konferencji ks. bp Henryk Ciereszko. Program rekolekcji był bardzo bogaty. Oprócz wykładów i ćwiczeń duchowych, całonocnej

adoracji przed Najświętszym Sakramentem, odwiedziliśmy ciekawe miejsca tej pięknej ziemi. Zwiedzaliśmy sanktuarium Bł. Michała Sopoćki przy ul. Poleskiej, sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku oraz katedrę. Pielgrzymowaliśmy do Sokółki, miejsca Cudu Eucharystycznego, Różanegostoku, gdzie zwiedziliśmy kościół pw. Ofiarowania NMP, słynący z Cudownego Obrazu Matki Bożej z Dzieciątkiem na ręku. Byliśmy również w Suchowoli, geometrycznym środku Europy. Fakt ten symbolizuje ustawiony w parku głąz oraz tablica. Zwiedziliśmy klasycystyczny kościół parafialny pw. św. Piotra i Pawła. Spod Suchowoli (wieś Okopy) pochodził ks. Jerzy Popiełuszko, przed którego pomnikiem modliliśmy się.

W Korycinie podziwialiśmy neogotycki kościół Znalezienia i Podwyższenia Krzyża Świętego (parafia ks. Marka Chocieja).

Do domów wracaliśmy bardzo zadowoleni i umocnieni duchowo do dalszej realizacji zadań apostołskich. Z przekonaniem, że nasza postęga i działalność umacnia nas i niesie wiele nadziei tym, z którymi się spotykamy. *Wszystko z Niepokalaną!*

Renata Piosek

LISTY OD CZŁONKÓW ŚWIATOWEJ RADY AMM

(tłum. s. Katarzyna Skupień SM)

REFLEKSJA W ROKU MIŁOSIERDZIA

„Głoś, że miłosierdzie jest największym atrybutem Boga. Wszystkie dzieła mych rąk są ukoronowane miłosierdziem. Wszystko, co mówisz o mej dobroci jest prawdą; język nie znajduje określenia, by zachwyty odpowiednio wyrazić...” – słowa Jezusa do św. Faustyny, wyjęte z *Dzienniczka świętej* (Dz 301, 359).

Gdy zastanawiam się nad słowem „miłosierdzie”, natychmiast dwa aspekty przychodzą mi na myśl. Pierwszy, to Miłosierdzie Boga ofiarowane każdej duszy. A zapewniam was, iż mam wielką potrzebę tego miłosierdzia!

Ta pierwsza idea o miłosierdziu i jego efekt w naszych duszach przynosi mi na myśl dwa specyficzne obrazy. Pierwszy jest umiłowanym obrazem Bożego Miłosierdzia z Jezusem takim, jaki jest opisany przez św. Faustynę w jej *Dzienniczku*, a który wielu z nas łączy z Koronką do Bożego Miłosierdzia.

Jak podkreślił zmarły amerykański arcybiskup, J. E. Fulton Sheen: „Tak, jak młoda polska zakonnica, Siostra Faustyna widziała Jezusa ubranego w białą szatę z czerwonymi i białymi promieniami wychodzącymi z hostii umieszczonej w Jego sercu. Faustyna przekazuje, że Jezus powiedział: «Najświętszy Sakrament jest tronem miłosierdzia». Kontemplując oblicze Chrystusa w obrazie Bożego Miłosierdzia, mogę odczuć litość Jezusa wobec mnie, On, który obmywa mnie swoim

miłosierdziem poprzez promienie swej Krwi i wody tryskającej z Jego Serca eucharystycznego.

Tak więc, gdy walczę ze wstydem przeciw moim osobistym grzechom i szukam by je pokonać, staram się z pokorą, coraz bardziej zaakceptować słowa, które Jezus prosił, by Faustyna umieściła pod obrazem: „JEZU, UFAM TOBIE”. Warte odnotowania jest to, że w pierwszej swej homilii wprowadzającej Rok Jubileuszowy Miłosierdzia, papież Franciszek zachęcił nas, by każdego dnia recytować podobną modlitwę, bardzo prostą, by wołać do Jezusa: „Panie, jestem grzesznikiem: przyjdź do mnie ze swym miłosierdziem”.

Drugi obraz, który łączę z Bożym Miłosierdziem ofiarowanym naszym duszom, to Święte Drzwi w Rzymie a także wiele innych świętych drzwi, które zostały otwarte w bazylikach, katedrach i sanktuariach całego świata, do których jesteśmy zaproszeni by pielgrzymować w postawie modlitwy w ciągu tego Roku Miłosierdzia i korzystając w ten nadzwyczajny sposób z Miłosierdzia Bożego.

Drugi aspekt miłosierdzia, który przychodzi mi na myśl, to wezwanie o podanie Bożego Miłosierdzia innym. Więcej, osobiste otwarcie naszych dusz na Boże Miłosierdzie. Papież Franciszek zachęca nas w homilii inauguracyjnej, by zawrzeć „coraz więcej specyfiki wiary chrześcijańskiej, którym jest Jezus Chrystus, miłosierny Bóg w centrum naszego osobistego życia i naszych wspólnot”.

Myślę, że papież Franciszek zaprasza nas do rozprzestrzenienia miłosierdzia na innych w szczególnie sposób podczas tego Jubileuszu tak, jak św. Wincenty a Paulo nas do tego zachęca w Rodzinie Wincentyńskiej. Paulino Saez Lopez CM w tekście zatytułowanym *Wyobraźnia Miłosierdzia według Wincentego a Paulo* wyjaśnia, że dla św. Wincentego „słowa miłosierdzie, współczucie i miłość mają dużo wspólnego i często

używane są jako synonimy jednych i drugich”. Píše: „Wincenty nie wymyślił miłosierdzia, współczucia, miłości... ale je wcielił i praktykował w codziennym życiu” i „jeszcze raz przypomnijmy sobie, że miłosierdzie było bodźcem motywującym całe charytatywne zaangażowanie świętego Wincentego a Paulo”. „Jeśli prawdą jest, że Jezus chce nas otworzyć i zaangażować w swe miłosierdzie dla dusz indywidualnych, on chce także byśmy rozszerzyli to miłosierdzie poprzez nasze działanie wobec innych, w Jego imię”.

Myślę, że ten drugi aspekt miłosierdzia zaprasza mnie, by rozeznaczyć jak wprowadzać miłosiernie dzieła co do duszy i ciała w moich akcjach tego roku. Nie wiem, jak wy... ale ja jestem pewien, że nie czyniłem tego za wiele!

Solidnie wypełniłem miniony czas na lekturę i refleksję, ponieważ przygotowywałem się do napisania tego listu i pragnąłem podzielić się z wami tym co Pan, wydaje mi się, chciał we mnie zmienić:

Najpierw, będę poświęcał więcej czasu na modlitwę i refleksję nad miłosierdziem, które Bóg mi w przeszłości wyświadczył i które nadal zapewnia, będę czynił wciąż wysiłek, by prosić Boga i dziękować Mu za miłosierdzie dla mnie i całego świata.

Po drugie, wybiorę miłosierny czyn duchowy i fizyczny, taki, który zbyt mało praktykowałem i zaangażuję się w niego.

Życzę wszystkim moim Braciom i Siostram ze Stowarzyszenia AMM i Tym, którzy otrzymują dzięki Wam przesłanie, wielu łask w czasie tego wspaniałego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia! Wasz w Chrystusie i Maryi Niepokalanej

*Mikołaj Gibboni, członek Rady Generalnej AMM
Filadelfia, Pensylwania (USA)*

Z ŻYCIA WSPÓLNOT JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA

DIECEZJA PELPLIŃSKA

Apostolat Maryjny przy parafii św. Józefa w Tczewie został powołany 11 sierpnia 2008 r. z inicjatywy ks. Tadeusza Lubelskiego CM, a pierwszym opiekunem został ks. dr Antoni Dunajski, proboszcz. W grudniu 2008 r. moderatorem grupy wybrana została Bożena Chrzanowska, która tę funkcję pełni do dnia dzisiejszego. Opiekunami duchowymi są księża wikariusze, we współpracy z Siostrami Miłosierdzia.

W 2011 r. członkowie Apostolatu zostali zawierzeni Niepokalanemu Sercu Matki Bożej i Boskiemu Sercu Pana Jezusa. Natomiast 6 grudnia 2014 r. odbyło się uroczyste przyjęcie 20 członków do Apostolatu Maryjnego. Obecnie opiekunem duchowym jest ks. Andrzej Węsierski. Opiekę nad całością sprawuje siostra miłosierdzia św. Wincentego a Paulo Cecylia Blamowska.

Spotkania odbywają się jeden raz w miesiącu. W kaplicy u sióstr odprawiona jest Msza św., po niej Nowenna do Matki Bożej od Cudownego Medalika, następnie przechodzimy do sali, gdzie wspólnie zatrzymujemy się nad Ewangelią, przenosimy treści do naszego życia, rozważając konkretne tematy religijne, pogłębione często krótkimi prezentacjami – filmikami. Materiały przygotowane są przez s. Cecylię, a zaczerpnięte z książek formacyjnych i ubogacone rozważaniami prowadzonymi także przez ks. Andrzeja.

W rocznicę Objawień Matki Bożej od Cudownego Medalika spotykamy się całą Rodziną Wincentyńską: Apostolat Maryjny, Wincentyńska Młodzież i Dzieci Maryi z rodzinami oraz Siostry

Miłosierdzia. Młodzież przygotowuje oprawę liturgiczną, a dzieci, czasami także przedszkolaki, przedstawienie ukazujące historię Objawień Maryjnych pod czujnym okiem s. Natalii Adamskiej. Cała Wspólnota i Siostry Miłosierdzia, czuwają nad całością, aby nic nie zabrakło na dalszym spotkaniu „agape”.

Członkowie naszego Apostolatu Maryjnego udzielają się również w różnych posługach charytatywnych i biorą udział w życiu parafii. Niektórzy brali udział w pielgrzymce do Skarszew – Nowy Wiec, śladami bł. s. Marty Wieckiej.

Członkowie Apostolatu Cudownego Medalika, czcząc Matkę Bożą Niepokalaną, dzielą się darem Cudownego Medalika z osobami potrzebującymi szczególnie opieki naszej Matki. Modlitwą ogarniają potrzeby: świata, parafii, rodzin i osób potrzebujących. Chętnie posługują osobom chorym w hospicjum tczewskim, jak i chorym znajdującym się w domach, współpracując z Siostrami Miłosierdzia. Włączają się w ewangelizowanie środowiska, dzieląc się swoją wiarą. Nasza grupa Apostolatu ostatnio uczestniczyła w spotkaniu formacyjnym z ks. Jackiem Wachowiakiem CM Dyrektorem Sióstr Miłosierdzia Prowincji Chełmińsko-Poznańskiej. Pomalutku powiększa się o nowych członków czczących naszą Matkę Niepokalaną. Chwała za to Panu!

Maria Flisikowska

Nasi Opiekunowie

Ks. dr Antoni
Dunajski

Ks. Andrzej
Węsierski

Bożena
Chranowska
(moderator)

DIECEZJA GLIWICKA

Jubileusz 20-lecia Apostolatu Maryjnego (1996-2016) parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Lublińcu 16 kwietnia 2016 r.

Nasze Jubileuszowe świętowanie przypada w wyjątkowym roku wielkiej łaski Bożego Miłosierdzia, w którym jeszcze przeżywamy wiele pięknych wydarzeń chrześcijańskich i historycznych.

My członkowie Apostolatu Maryjnego za wstawiennictwem Matki Bożej staramy się dobrze przygotować do naszej uroczystości przez uczestnictwo w codziennej Mszy św., nowenie do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, modlitwach wspólnotowych, a także poprzez modlitwę osobistą.

W uroczystości uczestniczyło 90 gości: Dyrektor Krajowy AMM ks. Jerzy Basaj CM, opiekun diecezjalny ks. Zdzisław Śliz, proboszczowie, opiekunowie wspólnot, moderator diecezjalny Wiesława Bromer oraz przedstawiciele wspólnot diecezji gliwickiej.

Nasze dziękczynienie rozpoczęło się w kościele o godz. 10.00 nabożeństwem maryjnym, które prowadził nasz proboszcz ks. Bronisław Jakubiszyn. Obfitowało ono w modlitwy do Matki Bożej, litanie do NMP Cudownego Medalika oraz wspólne śpiewanie pieśni maryjnych.

Centralnym punktem uroczystości była Eucharystia celebrowana, ku naszej wielkiej radości, przez ośmiu kapłanów, pod przewodnictwem Dyrektora AMM ks. Jerzego Basaja CM, który wygłosił bogatą w treści homilię. Mówił o Niepokalanej, która za pomocą Cudownego Medalika wzywa nas do dawania świadectwa miłości.

Po homilii nastąpiło uroczyste przyjęcie sześciu kandydatek w poczet Apostolatu Maryjnego z rąk Dyrektora Krajowego ks. Jerzego Basaja CM.

W czasie Mszy Świętej przedstawicielki Apostolatu brały czynny udział w liturgii (czytanie słowa, modlitwa wiernych, procesja z darami, modlitwa pokomunijna). Całą liturgię ubogacał oprawą muzyczną w tle zespół „NADZIEJA” z naszej parafii. Umocnieni Eucharystią oddaliśmy hołd Matce Bożej poprzez *Akt Oddania Niepokalanej* prowadzony przez moderator Wiesławę Bromer. Po Mszy Świętej ks. Jerzy Basaj CM w imieniu swoim i Rady Krajowej złożył podziękowania oraz pamiątki jubileuszowe na ręce ks. proboszcza Bronisława Jakubiszyna, przewodniczącej a także dla członkiń za propagowanie kultu Matki Bożej, gorliwość apostolską.

Nasze dalsze świętowanie odbyło się w restauracji przy wspólnym stole z poczęstunkiem, w radosnej, życzliwej atmosferze. Mimo, że spotkaliśmy się w restauracji pragnęliśmy zachować nastrój maryjny. Na okrągłym stole nakrytym białym długim obrusem stała nasza piękna Maryja Niepokalana, u Jej stóp gruby wieniec z bukszpanu, a po bokach płonące świece. Ten wspólny stół połączył nasze serca i myśli do radosnych wspomnień, dzielenia się między sobą relacjami z działalności naszych wspólnot.

O godz. 14.00 wysłuchaliśmy konferencji wygłoszonej przez opiekuna diecezjalnego ks. Zdzisława Śliza na temat Bożego Miłosierdzia i św. siostry Faustyny.

Z okazji Jubileuszu uczestnicy otrzymali folder o naszej parafii oraz ulotkę jubileuszową z modlitwą św. Faustyny.

Po konferencji odbyła się wspólna modlitwa do Matki Bożej słowami św. Faustyny.

Uroczyste świętowanie zakończyliśmy o godz. 15.00 koronką do Bożego Miłosierdzia.

Serdecznie dziękujemy wszystkim kapłanom za udział w Eucharystii, za wygłoszona homilię, konferencję, wszystkim gościom, którzy z nami świętowali nasz Jubileusz. Dziękujemy Ci Matko Niepokalana, że dzisiaj byłaś z nami, za dzień pełen przeżyć duchowych. Maryjo Niepokalana Cudownego Medalika bądź naszą nadzieją i prowadź nas do Chrystusa przez miłość i dobro drugiego człowieka. Wdzięczni Panu Bogu i Maryi. *Wszystko z Niepokalaną!*

Prowadząca Maria Jerominek

DIECEZJA RADOMSKA

Diecezjalna rodzina Apostolat Maryjnego na Jubileuszu 25-lecia w parafii NP NMP w Skarżysku-Kamiennej

W dniu 25 czerwca 2016 r. Apostolat Maryjny w parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Skarżysku-Kamiennej obchodził 25-lecie swej pracy. Zmieniali się proboszczowie (w nomenklaturze franciszkańskiej – gwardianie), odchodzili kolejni opiekunowie duchowi grupy parafialnej, przeniesieni na inne placówki, a świeccy Apostołowie Maryjni – trwali niezmiennie przy Niepokalanej, dając autentyczne świadectwo postęgi misyjnej, miłosierdzia i miłości do Boga i Jego Matki. Każdy starał się dawać z siebie to, co było w nim najlepsze – SERCE!

I oto nadszedł dzień radości, przeżywany wraz z delegatami poszczególnych grup (zabrakło ap. maryjnych z Radomia i Marcinkowa oraz kilku zaproszonych księży). Jubileuszową radość dzielili z nami – byli kapłani posługujący tej parafii: **o. Marek Zienkiewicz** (proboszczem był 12 lat, a 4 lata – opiekunem grupy), **o. Stanisław Deleżuch OFM Conv.** (opiekun AMM), **o. Leszek Kowalik OFM Conv.**, obecny proboszcz **o. Rafał Kołodziejski OFM Conv.**, Dyrektor Krajowy AMM **ks. Jerzy**

Basaj CM, duchowy opiekun diecezjalny **ks. kan. Stanisław Bujnowski** z Pionek, proboszcz ze Skarżyska Kościelnego **ks. Marian Czajkowski**, **o. Piotr Kłys**, opiekun z Rycerstwa Niepokalanej, członkowie Rycerstwa oraz obecny opiekun duchowy grupy – jubilatki, **o. dr Grzegorz Gut OFM Conv.** Byli obecni reprezentanci grup z Pionek, Skarżyska-Kamiennej (z parafii św. Józefa), ze Skarżyska Kościelnego i Wąchocka.

Przybył również ten, od którego wszystko się zaczęło – **o. Eugeniusz Wiraszka OFM Conv.**, budowniczy nowego kościoła w czasach komunistycznych, ówczesny proboszcz, kaznodzieja głoszący misje i rekolekcje w okolicznych parafiach. To on – przed 25 laty zezwolił na utworzenie w parafii grupy Apostolatu Maryjnego, powołał na przewodniczącą Marię Stachoń i współpracował ze świeckimi przez jeden rok. W zespole było natenczas 37 osób, a wśród nich pięciu mężczyzn; sześć osób wspierało AMM. Dziś w grupie są same kobiety, ale jakże energiczne!

Z tej grupy, z akceptacją ks. prof. Teofila Herrmanna CM wywodzi się z-ca moderator diecezjalnej, **ap. Wiesława Chyb** oraz większość członków Rady Diecezjalnej.

Spotkanie jubileuszowe rozpoczęło się w kościele parafialnym. Zebrani goście zostali przywitani przez **o. proboszcza Rafała Kołodziejewskiego OFM Conv.** Następnie głos zabrał Dyr. Krajowy AMM **ks. Jerzy Basaj CM**. Była to wypowiedź pełna miłości do Boga, Matki Najświętszej i nas samych, zachęcająca do wytrwałej pracy nad sobą i powierzonymi nam obowiązkami apostołskimi, pozwalającymi ratować zagubione dusze i cieszyć się z jedności tysięcy zrzeszonych w Stowarzyszeniu Cudownego Medalika, obejmującym ponad 10 tysięcy członków na całym świecie. Ks. Dyrektor przypomniał świadectwo nawrócenia na katolicyzm Żyda Alfonsa Ratisbonne'a, „aby nas umocnić, aby pokazać, jak Bóg walczy o człowieka,

jak pragnie uczynić go szczęśliwym; dla takich celów postępuje się zawsze swym Synem i pokorną Służebnicą Pańską. Kiedy zaczyna się walka o człowieka, Najśw. Maryja Panna wchodzi z matczyną miłością w nasze życie, a troszczy się o każdego z nas”. Drugie świadectwo dotyczyło ap. Barbary z parafii NMP z Lourdes w Krakowie, która pomimo dwuletniego stażu we wspólnocie AMM, potrafiła przeprowadzić niedzielę maryjną. Dalszy ciąg wypowiedzi ks. J. Basaja brzmiał następująco: „Fala, na której nadaje kilka tysięcy osób, ma ogromną moc. A w strukturach Rodziny Wincentyńskiej na świecie jest ponad 10 tysięcy członków. Tak ważne są wasze ręce, stopy, serca, bo Boża miłość ciągnie nas ku sobie w sposób szczególny – przez Cudowny Medalik. Tej miłości chce nam udzielać Stwórca nie tylko przez swego Syna. Chce nam udzielać jej przez miłość Matki, przez matczyne słowa. Określamy Ją różnymi przymiotami, bo każdy z nas spotkał Jej miłość pod innym wezwaniem i otrzymał łaskę. Apostołowie Maryjni, ofiarowując komuś Jej Znak, widzą, jak Maryja wyprasza ludziom łaski. Dowodem są świadectwa osób zbierane przez lata istnienia Apostolatu Maryjnego, a zawarte w zbiorze pt. «Świadectwa nadzwyczajnych łask otrzymanych przez pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika». Kiedy ktoś doświadczy miłości Maryi, nie potrafi żyć bez Jej znaku na szyi. Pewien 24-letni student poprosił po środowej nowennie o Cudowny Medalik, bo mu zaginął. Powiedział: «Proszę księdza, nie mogę żyć bez tego medalika»”.

I na koniec Ks. Dyrektor powiedział: „Choć siły słabną, nogi słabną, doświadczenia wieku dają znać, ale serce gorące miłością – Apostołowie Maryjni wiodą innych do Boga. Jeśli w naszym sercu będzie pragnienie BYĆ, to przyczynimy się do zbawienia siebie i drugiego człowieka”.

Życzenia: „**Pragnę, abyście tak kroczyli przez życie, aby inni patrząc na Was, zastanawiali się: dlaczego trwają? Co daje im siłę?**”.

Następnie głos zabrała przewodnicząca AMM **ap. Maria Stachoń**, która przedstawiła w skrócie działalność grupy w minionym ćwierćwieczu (odrębne sprawozdanie).

Potem uczestniczyliśmy w adoracji Najświętszego Sakramentu, którą poprowadził **o. dr Grzegorz Gut**, opiekun duchowy AMM. Rozważanie różańcowe było udziałem **ap. Alicji Walczyk** – 10 różańca, a *Akt oddania się Niepokalanej* odczytała **ap. Maria Stachoń**.

Mszę św. wotywną o godz. 12.00 w asyście dziewięciu kapłanów, celebrował **o. Eugeniusz Wiraszka** – w intencji **Z. Miernik**, **o. prob. M. Zienkiewicz** – intencja dziękczynna za **90 lat życia ap. maryjnej Marianny Domagalskiej**. Lekcję czytała **ap. Elżbieta Biernacka**. Ewangelię o weselu w Kanie Galilejskiej odczytał i homilię wygłosił **ks. Jerzy Basaj CM**.

Zaznaczył, że Eucharystia jest sprawowana ku czci Matki Bożej objawiającej Cudowny Medalik oraz z podziękowaniem Panu Bogu za łaski otrzymane w ciągu 25 lat istnienia AMM. Jubileusz natomiast to przede wszystkim dziękczynienie, ale i wiele wspomnień, wiele dobrze spełnionych czynów. Wywotał nazwiska osób, które pracowały w parafii NP NMP i w różny sposób zaznaczyły ślad swojej współpracy ze świeckimi. Do nich niewątpliwie należy **o. Eugeniusz Wiraszka**, który zafascynowany ideą AMM zezwolił, aby w dniu 16 czerwca 1991 r. powstała grupa parafialna. Współpracowali z nią w następnych latach następujący ojcowie franciszkanie: śp. proboszcz **Robert Fortgang**, proboszczowie: **Andrzej Kuśmierski** i **Marek Zienkiewicz**. Funkcję opiekunów duchowych sprawowali: **o. Włodzimierz Machulak**, **o. Marek Klimecki**, a obecnie – **o. dr Grzegorz Gut**. Chcemy o nich pamiętać w modlitwie i za

nich dziękować Bogu. Kilka słów wdzięczności za ofiarną pracę, dynamizm działania, podejmowane inicjatywy – skierował Ks. Dyrektor w stronę ap. maryjnych: **Marii Stachoń, Wiesławy Gołąbek, Izabeli Sadzy, Wiesławy Chyb**. Zapewnił, że „**w księdze życia nikt nie zostanie pominięty**”.

W dalszej części wystąpienia ks. J. Basaj CM odniósł się do słowa Boga w Ewangelii, w której „zaznaczyła się aktywna postawa Maryi, jej interwencja u Syna, gdy zabrakło wina na weselu. Dostrzegła potrzeby nowożeńców. Chcąc zaradzić niezręcznej sytuacji, delikatnie wspomniała o tym Panu Jezusowi. Chrystus włączył się w dzieło pomocy potrzebującym. Tak jest i tak będzie do końca świata – Maryja i Bóg z nami”. Przytoczył słowa modlitwy Ojca św. Jana Pawła II z pielgrzymki do Ojczyzny w dniu 19 czerwca 1983 r. o Matce Bożej zawsze obecnej w naszej codzienności (...). „Dziś chcemy dziękować przez Jej ręce za dar Cudownego Medalika, za to, że jest dla nas i jest z nami. **Nie bójmy się iść dalej poza 25-lecie!** Wołajmy: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy!” A Jezus nie jest głuchy na wezwanie swoich dzieci, a już na pewno – na prośby swojej Matki. Ona świadoma tego mówiła w Kanie Galilejskiej: „Zróbcie **wszystko**, cokolwiek wam powie” ...To znaczy, że Jezusa, który jest Drogą, Prawdą i Życiem, trzeba słuchać we wszystkim... nie tylko wtedy, gdy coś jest łatwe... Te słowa trzeba przyjąć, nimi żyć i je wypełnić... I znów wybrzmiały słowa Jana Pawła II: „Zróbcie wszystko...” Maryjo, Ty spraw, abyśmy w tym trudnym czasie dziś zawsze Syna Twego słuchali, bo do kogóż pójdziemy? Tylko On ma życie... ma Słowa życia wiecznego.

„Dziś Jezus nam mówi: «Napełnijcie stągwie wodą i zanieście staroście weselnemu» ... Zaprasza nas do współpracy, do wykonania czynu. Wysyła nas z darem, który przemienił – do innych ludzi. Bo ten dar – słowo Boże – nie jest tylko nasz. On

jest do podzielenia się z innymi. Chrystus prosi: «Zanieście do ludzi moje Słowo: MIŁOŚĆ. Niech tak jak wy, oni – pokiereszowani przez życie – ubogacili się duchowo. Jako Apostołowie Maryjni mamy «stągiew» napełnić wodą – miłością Boga, a nim jest Cudowny Medalik. On jest ratunkiem dla świata. Stoją bowiem za nim: **Bóg w Trójcy Jedyny i Matka Boża.** – «Taki to początek uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej i uwierzyli w niego jego uczniowie»...

Na kolejny rok wychodzimy po Eucharystii z pogłębioną wiarą, z przekonaniem, że Cudowny Medalik jest darem szczególnym. Przypomnijmy sobie słowa pierwszego przyrzeczenia złożonego Bogu... To nie politycy zmieniają świat, ale my – którzy naśladujemy codziennie Służebnicę Pańską i przyjmujemy Jej obecność. Czujcie się bardzo, bardzo potrzebni Jezusowi Chrystusowi i Jego Matce – Maryi, parafii i duszpasterzom. **Jesteś wielki (wielka), gdy się modlisz, gdy cierpisz, gdy bierzesz do ręki Cudowny Medalik. Św. Paweł przypomina:** «Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia». Niech ta Eucharystia będzie naszym umocnieniem, światłością, abyśmy mogli unieść dzieło Maryi. Wołajmy z wdzięcznością: «MATKO CUDOWNEGO MEDALIKA, PRZYJMIJ NAS, NIE OPUSZCZAJ NAS, PROWADŹ NAS, BĄDŹ Z NAMI W KAŻDY CZAS, RATUJ I WSPIERAJ NAS». Amen”.

Po modlitwie wiernych, którą czytała **ap. Elżbieta Biernacka**, w sposób uroczysty, według ustalonego ceremoniału, do Stowarzyszenia zostało przyjętych przez Ks. Dyrektora Krajowego, na wniosek moderator diecezjalnej **Zofii Miernik**, 12 osób: z miejscowego AMM – 6 kandydatów, 4 – z Lipowego Pola, 1 – z sąsiedniej parafii św. Józefa, 1 – z Majkowa k. Skarżyska-Kamiennej.

Zapowiedź niesionych do ołtarza darów czytała **ap. Wiesława Gołąbek**. Wśród darów znalazł się szczególny podarunek dla parafii – baldachim na procesje eucharystyczne.

Podczas Ofiarowania trwało dziękczynienie Bogu za łaski, za miłość i miłosierdzie, jakim nas niezmiennie obdarza.

Modlitwę po Komunii św. odczytała **ap. Danuta Wzorek**.

Przed błogostawieństwem Ks. Dyrektor Krajowy wręczył dyplom uznania dla moderator diecezjalnej, jej zastępczyni W. Chyb, przewodniczącej M. Stachoń i jej współpracownic: W. Gołąbek oraz I. Sadzy. Moderator diecezjalna wyróżniła dyplomami kapłanów oraz wspomniane osoby świeckie najbardziej aktywne w minionym 25-leciu. Zaznaczyła, że grupę AMM cechuje bezinteresowność działań, ofiarność inspirowana miłością do Niepokalanej oraz otwartość na współpracę z innymi stowarzyszeniami. Różne są działania, założenia programowe, ale wszyscy zmierzamy do jednego celu – do wieczności, dlatego można się uzupełniać i ze sobą współpracować dla dobra lokalnego Kościoła. Słowa wdzięczności skierowała moderator do Przewodniczącej i Zarządu AMM oraz do małżeństwa: **Wiesławy i Zbigniewa Chybów**, którzy przez 25 lat systematycznie pomagali w realizacji comiesięcznych spotkań, pisząc i drukując modlitwy wiernych, roczne sprawozdania z działalności Apostolatu Maryjnego i opracowując rozważania na comiesięczne spotkania grupy.

Ks. Dyrektor ofiarował kapłanom – gościom książki ze świadectwami otrzymanych łask za pośrednictwem Niepokalanej. Miejscowy AMM pod okiem ap. M. Stachoń przygotował dla wyróżnionych bukiety kwiatów. Wyrazy wdzięczności dla przewodniczącej AMM złożyła **ap. Wiesława Chyb**.

Pieśni maryjne i eucharystyczne intonował franciszkański kleryk.

Dalszy ciąg jubileuszowego spotkania miał miejsce w sali spotkań na uroczystym, smacznym obiedzie z dodatkiem miejscowych wypieków i owoców.

Jubileuszowemu spotkaniu towarzyszyła życzliwość obecnych, radość dzielona z gospodarzami miejsca, wymiana doświadczeń. Zakończyła je modlitwa koronką do Bożego Miłosierdzia. „Uwielbiamy Boga, bo jest wielki, a Jego Miłosierdzie trwa na wieki!” *Wszystko z Niepokalaną!*

Zofia Miernik, moderator radomska AMM

PS. Dopelnieniem sobotniego jubileuszu były niedzielne dziesięciminutowe katechezy o historii objawień Matki Bożej w Paryżu, wygłoszone przez przewodniczącą AMM Marię Stachoń, na końcu każdej Mszy Świętej. Wyznaczone Apostołki Maryjne rozdały wiernym około 450 Cudownych Medalików.

* * * * *

Oto dzień, który dał nam Pan...

Historia działalności Apostolatu Maryjnego w par. NP NMP w Skarżysku-Kamiennej w okresie 25-lecia (1991-2016).

Sprawozdanie przewodniczącej ap. Marii Stachoń, wygłoszone w dn. 25 czerwca 2016 r. na okoliczność Jubileuszu

Bogu niech będą dzięki za to, że 25 lat temu ówczesny proboszcz naszej parafii, **o. Eugeniusz Wiraszka OFM Conv.**, na prośbę moderator diecezjalnej Zofii Miernik, podjął decyzję, by w naszej parafii powstał Apostolat Maryjny. Dokonało się to 16 czerwca 1991 r.

W minionym okresie opiekunami grupy parafialnej byli następujący ojcowie franciszkanie: **o. Włodzimierz Machulak, o. Marian Klimecki, o. Sławomir Nita, o. proboszcz Marek Zienkiewicz, o. Stanisław Deżeluch, o. Artur Chełstowski.** Obecnie jest nim **o. dr Grzegorz Gut.**

Nasze spotkania odbywały się dwa razy w miesiącu. Każdego 27 dnia miesiąca spotykałyśmy się, aby aktywnie uczestniczyć we Mszy Świętej; czytałyśmy lekcję, modlitwę wiernych, modlitwę po Komunii św. Msze Święte ofiarowałyśmy w intencjach całego stowarzyszenia – w strukturach krajowych, diecezjalnych i parafialnych; w intencji kapłanów przeżywających jubileusze, solenizantów, jubilatów świeckich, za zmarłych członków AMM. Uwzględniałyśmy również intencje bieżące.

Natomiast w każdą drugą niedzielę miesiąca prowadziłyśmy spotkanie formacyjne, w oparciu o wskazówki zawarte w *Przewodniku dla AMM*. Przywitanie z hasłem: „Wszystko z Niepokalaną!”, modlitwy, czytanie Pisma Świętego. Komentarz do przeczytanego tekstu dawali kolejni opiekunowie grupy. Obecnie czyni to bardzo dokładnie, szczegółowo **o. Grzegorz Gut**. Prelekcje mariologiczne wygłaszała z-ca moderatora diecezjalnego, **ap. Wiesława Chyb**, która przygotowywała się do nich bardzo gorliwie. W drugiej części spotkania poruszałyśmy sprawy bieżące Apostolatu Maryjnego. Każde wydarzenie i podjęte zadania skrupulatnie odnotowywała zastępczyni przewodniczącej **ap. Izabela Sadza**.

Od początku powstania AMM utworzyły się „dwie gałęzie”, wychodzące z jednego pnia, to jest **grupa modlitewna**, złożona z osób starszych oraz **grupa charytatywna** – do spełniania różnych uczynków miłosierdzia wobec potrzebujących. Pierwsza z nich, codziennie przed Mszą Świętą prowadzi modlitwę różańcową w intencjach Apostolatu Maryjnego, jego rozwoju i wspólnoty parafialnej, w intencji Ojczyzny, pokoju na świecie, kapłanów, powołań do stanu duchownego i na potrzeby misji, za młodzież, za zmarłych, za tych, którzy odeszli od Boga, prosząc o ich nawrócenie. Rano grupa śpiewa *Godzinki o NP NMP*. Wspólnota AMM bierze udział w nabożeństwach wielkopostnych, majowych, czerwcowych, październikowych, w apelach

jasnogórskich organizowanych w każdą pierwszą sobotę miesiąca, a także w nabożeństwach i procesjach fatimskich, trwających od maja do października każdego roku. Raz w miesiącu bierzemy udział w Wieczorach Chwały. Uczestniczymy w nowennach ku czci Niepokalanego Poczęcia NMP, w uroczystościach kościelnych na terenie miasta i w naszej parafii. Co roku grupa AMM pielgrzymuje do Matki Bożej Częstochowskiej i do innych sanktuariów maryjnych. Wspólnie przeżywamy jubileusze Apostolatu Maryjnego w naszej diecezji.

Utrzymujemy stały kontakt z osobami starszymi i chorymi. Odwiedzamy je w domach, przekazujemy bieżące informacje ze spotkań formacyjnych. Przekazujemy im „Biuletyn”, pisma i książki, z czego bardzo się cieszą. Zachęcamy je do spowiedzi i Komunii św. oraz do modlitwy oraz ofiarowania swoich chorób w intencji Kościoła.

Nasza **działalność charytatywna** jest prowadzona od początku istnienia. Polega ona na przygotowywaniu paczek żywnościowych dla rodzin wielodzietnych i matek samotnie wychowujących dzieci przed świętami Bożego Narodzenia i przed Wielkanocą. Początkowo było tych rodzin 25, obecnie jest ich sto. Przez pewien czas opłacałyśmy obiady w szkole dla dwójki dzieci. Przed Bożym Narodzeniem i przed Wielkanocą odwiedzałyśmy mieszkańców Domu Spokojnej Starości, przynosząc ciasto, owoce, słodycze, dobre słowo. Towarzyszyły nam dzieci z siostrą zakonną, które przedstawiały jasełka i śpiewały pieśni religijne. Z darami mikołajkowymi oraz dziećmi szkolnymi i siostrą katechetką udawałyśmy się do Domu Dziecka Specjalnej Troski w Skarżysku-Kamiennej, aby i im nieść radość, pamięć. Wspólnie z o. proboszczem organizowałyśmy Wigilię dla osób starszych i samotnych. W początkowym okresie istnienia przez rok prowadziłyśmy działalność charytatywną na wzór Caritasu, obejmując pomocą około 30 rodzin wielodzietnych.

Potem włączyliśmy się w działalność oddziału Caritas, powstałego w parafii. Brałyśmy czynny udział w przygotowaniu uroczystości nawiedzenia parafii przez kopię Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Co roku przygotowujemy ołtarz na Boże Ciało. Staraliśmy się, aby w minionym ćwierćwieczu na co dzień uczestniczyć w miarę możliwości w życiu parafii. Do uroczystości jubileuszowej przygotowaliśmy się odprawiając dziewięćmiesięczną nowennę do Matki Bożej Cudownego Medalika, prowadzoną wspólnie z kapłanem opiekunem przed Najświętszym Sakramentem.

Sprawozdanie obejmuje jedynie główne formy aktywności apostołskiej. Dokładne zapisy działań zarejestrowane są skrupulatnie w Kronice przez ap. Izabelę Sadzę oraz uwiecznione w rocznych sprawozdaniach przesłanych do „Biuletynu” AMM. *Wszystko z Niepokalaną!*

Apostołka Maria Stachoń, przewodnicząca AMM

DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA

Dzień skupienia Apostolatu Maryjnego

Dnia 7 maja 2016 r. w parafii NMP Królowej Polski w Pogórze odbył się dzień skupienia dla członków Apostolatu Maryjnego z diecezji bielsko-żywieckiej (okręgu: bielskiego, cieszyńskiego, skoczowskiego, strumieńskiego, wiślańskiego i żywieckiego) oraz archidiecezji katowickiej, na który przybyło ponad 120 członków AMM oraz dziesięciu księży opiekunów grup parafialnych. Spotkanie to – Maryi ze swoimi dziećmi – przebiegało w miłej, rodzinnej atmosferze w „gospodarstwie” naszego diecezjalnego opiekuna duchownego ks. kan. Ignacego Czadera, który zawsze przyjmuje nas z otwartym sercem, a nad całością spotkania czuwała nasza niezawodna

moderator diecezjalna, apostołka Urszula Raszka. Na spotkaniu przybył również diecezjalny moderator AMM ks. prał. Alojzy Zuber oraz Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia Apostolatu Maryjnego w Polsce ks. Jerzy Basaj CM, który przewodniczył naszemu spotkaniu. Po krótkim przedstawieniu grup parafialnych, modlitwie i krzepiącej „porannej kawie”, ks. Dyrektor wygłosił konferencję: *Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan... Bóg jest miłością...* Na dowód miłości Bóg daje swego Syna, który ofiaruje się za nas, byśmy mieli życie wieczne; daje nam też Maryję, która sprawuje nad nami swoją opiekę, będąc najlepszą Matką duchową każdego pragnącego Jej opieki. Należy tylko powiedzieć swoje „fiat” Bogu, tak jak uczyniła to Maryja, oddać się „do dyspozycji Bogu” a On pokieruje nami; wystarczy dać „zadziałać Bogu choć odrobinę” – jak powiedział ks. Dyrektor – a będą działać się wielkie rzeczy. Bo tak „działa” Bóg, gdy dajemy się Mu prowadzić.

15-LECIE APOSTOLATU MARYJNEGO W CIESZYŃNIE

Apostolat Maryjny z parafii
św. Marii Magdaleny w Cieszyźnie
obchodzi 15-lecie istnienia.

Członkowie Apostolatu Maryjnego (AMM) działającego w parafii św. Marii Magdaleny w Cieszyźnie świętowali w niedzielę 6 maja 15-lecie istnienia. Jakiś czas wcześniej obecnością zaszczytlił Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia Człowiek Medalik Apostolat Maryjny w Polsce – ks. Jerzy Basaj CM.

15 lat temu odbyła się w naszej parafii Niedziela Maryjna. Przyjechała do nas apostołka Urszula Raszka. Powiedziała w kościele słowo o Apostolowie Maryjnym. Wówczas pasjonowali się do wspólnoty AMM i tak to się zaczęło – nasze „Niedzieli na Podbeskidziu” obecnie przewodniczący AMM w Cieszy-

nie Krzysztof Czarnota. Pierwsze spotkanie odbyło się z okazji jubileusza w 2001 r. z czterdziestym opiekunem wspólnoty ks. prał. Henrykiem Sasiadą, przewodniczącą została katechetka Beata Bencus. Obecnie opiekunką zwiolił zbosał a jej opiekunem duchowym w parafii św. Marii Magdaleny jest

ks. Grzegorz Pasternak. W dniu świętowania jubileusza w parafii św. Marii Magdaleny odbyła się Niedziela Maryjna. Ks. Dyrektor głosił kazania na każdej Mszy św. Po każdej Mszy św. członkowie Apostolatu Maryjnego otrzymali medaliki i materijki o AMM.

Monika Jaworska

Nasz św. Jan Paweł II, zawierzył się całym sobą Bogu, ale Maryi – jako swej Matce duchowej – też powiedział: „Totus tuus”, potrzebując Jej wsparcia, opieki, gdyż to Ona jest niedoścignionym wzorem wierności Bogu; od Niej można i należy uczyć się pokory i wierności pełnienia woli Bożej. **„Wpatrujcie się w przyszłość... Bóg pragnie dokonywać z nami wielkich dzieł”** – całkiem niedawno te słowa wypowiedział nasz święty papież. A my też pragniemy, by dokonywał tych wielkich dzieł z nami – Apostołami Maryi – bo Bóg rzeczywiście jest Miłością i poprzez św. Katarzynę Labouré dał nam Cudowny Medalik, z którym jak z tarczą chcemy iść po drogach naszego apostołowania i wierzymy, że jesteśmy gotowi wraz z Maryją przyczyniać się do wzrostu tego dzieła. Ks. Dyrektor jest niewątpliwie tą osobą, którą Maryja „chwyciła” w swe matczyne ręce, a Jej apostołowie również doznają Jej opieki. Na spotkaniu była też sposobność dzielenia się świadectwami „dotyku” Maryi. Wzruszające świadectwo pomocy i opieki Maryi złożyła apostołka Kasia, która zawdzięcza Jej swój „powrót do życia”. Wiele świadectw daje nam potwierdzenie, że Maryja jest z nami, prowadzi nas poprzez swego Syna do naszego Ojca w niebie.

Dzień skupienia, to też taki dzień refleksji dla apostoła nad własnym wkładem we wzrost tego wspólnotowego dzieła.

We wspólnie przeżytej Mszy Świętej, koncelebrowanej przez 11 księży, przewodniczył ks. Jerzy Basaj CM, który w wygłoszonej homilii podkreślił, jak bardzo „przydatne” mogą być w naszym codziennym życiu słowa: „Dobrze, że jesteś” czy „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Nim zrobimy coś, czego będziemy później żałować lub chcemy impulsywnie zareagować w zły sposób, warto „użyć” tych zwrotów – one staną się dla nas ochroną i hamulcem. Podczas mszy, ks. Dyrektor oficjalnie nałożył Cudowne Medaliki na szyje czterech apostołek nowoprzyjętych do grona dzieci Maryi, by i one pod Jej sztandarem niosły w świat Ewangelię.

Dzień skupienia w Pogórzcu i tym razem minął zbyt szybko, bo tam chyba szybciej przesuwają się wskazówki zegara; ale umocnieni duchowo i radośni, rozstaliśmy się do października, by znów móc ze zwiększoną energią ruszyć drogami, którymi poprowadzi nas nasza Matka Maryja. Niech każdy z nas poczuje się przez Nią prowadzony za rękę! Tego życzę wszystkim i sobie... *Wszystko z Niepokalaną!*

*Apostołka Teresa Szponar z parafii
św. Jana Nepomucena w Pogwizdowie*

MARYJO O TWARZY MAJOWEJ

Maryjo o twarzy majowej
zbyt pięknej, by ująć słowem,
by piękno Twej twarzy opisać!
Jak słońce w blasku księżyca;
jak tęcza, gdy ciepły deszcz pada;
gdy jedna na drugą nakłada
swój blask w kolejne tęcze –
by niebo było piękniejsze...

Piękna jak zachód słońca,
które świecąc do końca,
zwolna do snu się układa;
na lśniąca tęgę opada,
albo na wodę się kładzie,
by spocząć na jej pokładzie...

Twarz jak majowe świty;
budząca górskie szczyty
słońcem wstającym z polany
z jasnym obliczem... wyspanym...

Maryjo – z twarzą majową!
umykasz wszelkim słowom,
które twarz Twą opiszą!
majową twarz... tajemniczą...

Teresa Szponar

DIECEZJA BYDGOSKA

25 lat naszej wspólnoty w służbie Niepokalanej

Była sobota 21 maja 2016 r. Chóry przyrody wraz z rozradowanymi ptakami śpiewały wielogłosową pieśń na cześć Maryi. Powaga zieleni głęboko oddychała majem, unosząc się w śpiewie litanii do nieba nasyconego zapachem kwiatów. W takiej to oprawie piękna, danego nam przez Stwórcę, przybył do nas Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia Cudownego Medalika ks. Jerzy Basaj CM.

W kościele parafialnym pw. Zmartwychwstania Pańskiego o godz. 9.45 rozpoczęła się Jubileuszowa uroczystość odśpiewaniem *Hymnu Apostolatu Maryjnego*. Następnie proboszcz parafii ks. Tadeusz Ristau przywitał przybyłych gości: Dyrektora Krajowego ks. Jerzego Basaja CM, moderator krajową Małgorzatę Daszczyszak oraz kapłanów przybyłych z członkami swoich wspólnot.

Kolejnym punktem programu było wystąpienie opiekuna duchowego diecezji bydgoskiej ks. Jarostawa Zielińskiego CM. Tematem jego rozważań był wykład formacyjny pt. *Ewangeliczna miłość bliźniego charyzmatem Rodziny Wincentyńskiej*. Po wykładzie ks. Jarostawa, moderator diecezjalna zaprezentowała uczestnikom uroczystości *Akt Wdzięczności*. Cały tekst *Aktu* przedstawiony jest poniżej.

Akt wdzięczności!

Ukochani, Siostry i Bracia w wielkiej duchowej Rodzinie Wspólnoty Apostolatu Maryjnego!

Z uczuciem ogromnej radości i szczerą wdzięczności względem Pana Boga i Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej zwracam się do Was, w tej uroczystej chwili, w której świętujemy Jubileusz 25-lecia działalności naszej Wspólnoty

Apostolatu Maryjnego. Została ona założona przy parafii pw. Zmartwychwstania Pańskiego przez śp. ks. prof. Teofila Herrmanna CM dnia 14 kwietnia 1991 r. w odpowiedzi na przesłanie z rue du Bac w Paryżu – a w listopadzie tego roku będziemy obchodzić 186 rocznicę objawień Matki Bożej św. Katarzynie Labouré.

Szczególnej podniosłości naszemu Jubileuszowi nadaje także przesłanie naszych czasów – ustanowiony przez papieża Franciszka Nadzwyczajny Jubileuszowy Rok Miłosierdzia oraz 1050-lecie chrztu Polski. Wszystkie te niezwykle okoliczności wznoszą nasze serca do Maryi Niepokalanej oraz budzą entuzjazm i ufność wobec Boga Dawcy wszelkiego dobra.

Na przestrzeni 25 lat naszej działalności doznaliśmy wielu błogosławieństw Bożego Miłosierdzia, jak również łask wyjednanych nam i naszym bliźnim przez Niepokalaną Matkę. Dziękujemy z całego serca za daną nam z nieba możliwość życia błogosławieństwem miłosiernych, gdyż jako apostołowie Stowarzyszenia Cudownego Medalika zostaliśmy włączeni w przebogatą, ewangeliczną miłość bliźniego, duchowość św. Wincenego a Paulo. Będąc apostołami Maryi i Jej Daru Cudownego Medalika, zobowiązaliśmy się w tekście uroczystego przyrzeczenia do pełnienia dobrych czynów w trosce o ubogich, będących w potrzebach duchowych i doczesnych, do czego szczególnie została powołana Rodzina Wincentyńska.

Wdzięczni Panu Bogu i Niepokalanej Matce za to wybranie pamiętajmy, że „Maryja wzywa, abyśmy dorastali do miary łaski, jaką otrzymujemy”, a najważniejszą łaską jest to, że możemy być „miłosierni jak Ojciec”. Dziś możemy wyśpiewać radosne i wdzięczne *Ciebie Boże wychwalamy* i z Niepokalaną Najświętszą Matką wołać: „Magnifikat anima mea Dominum – Wielbi dusza moja Pana”. Wszyscy dziś przeżywamy podniosłe chwile Jubileuszu i możemy w potężnym Hymnie

Wdzięczności wyrazić naszą miłość i cześć należną Tej, która w proroczych słowach przepowiedziała: „**Błogostawić Mnie będą wszystkie pokolenia**” (Łk 1, 48). Wobec Tej, która przewodzi nam w dobroczynnej działalności apostołskiej, chcemy wzmóc nasze starania, realizując w swoim życiu wezwanie naszej Matki z Kany Galilejskiej – „**Zróbcie wszystko, cokolwiek Wam powie**” (J 2, 5) Jej Syn, a nasz Pan – Jezus Chrystus.

„O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Przedstawię bardzo krótko niektóre czyny miłosierdzia dokonane przez członków naszego Stowarzyszenia w okresie jego 25-lecia działalności:

1. Organizowaliśmy pomoc osobom bezdomnym w okresie zimowym. Zdobywaliśmy dla nich pomieszczenia, koce, odzież, żywność.
2. Staraliśmy się pomóc osobom poszukującym pracy. Udało się zdobyć zatrudnienie dla pięciu osób.
3. Owocem naszych wysiłków było wyproszenie wielu łask, m.in. nawrócenie kobiety, która przez wiele lat żyła w grzechu, a teraz sama apostołuje Cudownym Medalikiem wśród znajomych i wspomaga modlitwą nasze Stowarzyszenie.
4. Dzięki naszej gorliwej modlitwie osoby żyjące w wolnym związku przyjęły sakrament małżeństwa.
5. Uzdrawienie ciężko chorego, w intencji którego ślane były modlitwy do Matki Bożej Niepokalanej.
6. Pojednanie z Bogiem ciężko chorego znajdującego się w obliczu śmierci.
7. Odstąpienie od nałogu pijaństwa i przemiana duchowa w rodzinie przez nieustanną modlitwę apostołek.
8. Prowadzimy korespondencję ewangelizacyjną z kilkoma więźniami, dwóch z nich wstąpiło do Stowarzyszenia Cudownego

Medalika na terenie więzienia. Więźniowie ci rozproszili ponad dwa tysiące Cudownych Medalików wśród więźniów, ich rodzin, a także niektórych parafii w drodze korespondencji z ich proboszczami.

9. Nasz opiekun duchowy ks. Jarosław Zieliński rozprawdza dużo Medalików w szpitalach i w parafiach bydgoskich, w czym nieraz pomagają nasi apostołowie.
10. Od ubiegłego roku w trzecie soboty miesiąca spotykamy się z chorymi w Centrum Onkologii, gdzie prowadzimy modlitwę różańcową, rozprawdazamy Cudowne Medaliki, a nasza apostołka, będąca też pacjentką tego szpitala, daje tam świadectwo swojego przybliżenia do Pana Boga i uzdrowienia.
11. Rozprawdazamy teksty i obrazki religijne dla chorych w Kaplicy Centrum Onkologii i Kaplicy Szpitala Wojskowego w Bydgoszczy, w porozumieniu z ich kapelanami. Przekazujemy w ten sposób chorym miesięcznie ponad sto broszur o dziele **miłosierdzia w duchu** (por. *Dzienniczek* św. Faustyny – Dz 1316), tj. dzieła modlitw i ofiar za nawrócenie i zbawienie ludzi. Ta broszura została opracowana w ramach naszej wspólnoty przez dwóch Apostołów Maryjnych. Zawiera ona zestawienie treści z objawień, w których Pan Jezus i Matka Najświętsza zapraszają ludzi do współpracy w dziele zbawienia dusz poprzez modlitwy i ofiary. Broszura została pozytywnie zaopiniowana przez ks. prof. Waldemara Rakocego CM oraz przez ks. prof. Józefa Warzeszaka, ta druga opinia jest formułą pozytywnej oceny teologicznej tzw. Nihil obstat (łac. *nie ma przeszkód*), umieszczanej na wydawnictwach religijnych, stwierdzającej ich zgodność z doktryną wiary katolickiej i zasadami moralności chrześcijańskiej – ta formuła jest wpisana do broszury.

Pragnę zaznaczyć, że do tej pory nie nastąpiło rozpowszechnienie dzieła **miłosierdzia w duchu**, pomimo powtarza-

nych w ciągu ostatnich dwóch wieków żarliwych o to apeli z nieba. Pan Jezus w objawieniach św. Faustynie Kowalskiej mówił: „Utrata każdej duszy pogrąża Mnie w śmiertelnym smutku” (Dz 1397); „Zadaniem twoim jest zdobywać Mi dusze modlitwą i ofiarą” (Dz 1690); „Napisz to dla dusz wielu” (Dz 1317). Matka Najświętsza w Fatimie mówiła: „Wiele dusz idzie na wieczne potępienie, bo nie mają nikogo, kto by się za nie modlił i ofiarował”. Matka Boża dramatycznie powtarza swój i Boży apel w tym względzie w innym objawieniu, nawiązując do nie spełnionych Jej próśb z Fatimy, żaliła się: „Płaczę, ponieważ dusze Moich dzieci w wielkiej liczbie potępiają się i wpadają do piekła. Płaczę, ponieważ zbyt mało jest tych, którzy przyjmują Moje zaproszenie do modlitwy, wynagradzania, cierpienia i ofiary. Powiedziałam to Hiacyncie, Franciszkowi i Łucji, gdy ukazałam się im w Fatimie. Dzisiaj mówię wam: ileż dusz możecie ocalić od ognia piekielnego i doprowadzić do Raju, jeżeli każdego dnia będziecie się ze Mną modlić za nie i poświęcać. I rzeczywiście, ileż dusz idzie każdego dnia do piekła, nie ma nikogo, kto by się modlił i poświęcił dla ich zbawienia”.

Pan Jezus i Matka Najświętsza gorąco zapraszają ludzi do współpracy w dziele zbawienia poprzez modlitwy i ofiary, dając nam w ten sposób „częstkę w odkupieniu rodzaju ludzkiego” (Dz 310). W przytaczanych objawieniach powtarzają się trzy zasadnicze przesłania z nieba:

1. Diagnoza bardzo złego stanu duchowego ludzkości. Matka Boża powiedziała, że obecny „świat stał się gorszy, niż był w czasach potopu”;

2. Wezwanie ludzi do osobistego najgłębszego **nawrócenia**;

3. Zaproszenie do włączenia się w Boże dzieło zbawienia poprzez **modlitwy i ofiary**.

Św. Faustyna napisała: „W zjednoczeniu z Jezusem Chrystusem, Odkupicielem dusz, składam dobrowolnie z siebie

ofiarę za nawrócenie grzeszników, ofiaruję za nich wszystko: Msze św., Komunie św., pokuty” (Dz 309). Anioł z Fatimy wzywał: „Ofiarujcie bezustannie Najwyższemu modlitwy i ofiary. Z wszystkiego, co macie, złożcie ofiarę jako akt zadośćuczynienia za grzechy, które Go obrażają, i błagania o nawrócenie grzeszników”. To wielka łaska, że jako zwykli ludzie możemy współdziałać z Bogiem w dziele zbawienia dusz, i to dzieło miłosierdzia jest najobficiej przez Pana Boga wynagradzane – „Nad wszystkie ofiary miłsza, jest Wszechmogącemu Bogu gorliwość o zbawienie dusz. Im więcej dusz kto pociągnie do Boga, tym będzie bogatszy w miłość u Boga” (św. Grzegorz Wielki).

Akt wdzięczności Matce Najświętszej zakończyłam modlitwą, w której prosimy: „O Maryjo bez grzechu poczęta módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Dobrze sobie zapamiętajmy, że Maryja także prosi nas, abyśmy modlili się za zbawienie dusz. Właśnie przez to okażemy Jej naszą wdzięczność: „Odpowiadając na wezwanie Niepokalanej, troszcząc się szczerze o zbawienie innych, staniemy się Jej najdroższymi dziećmi i sami dostąpimy szczególnych łask” (ks. prof. Waldemar Rakocy CM).

Przytoczę jeszcze słowa ks. prof. Stanisława Wypycha CM, ówczesnego wizytatora Polskiej Prowincji Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo, który brał udział w podobnej uroczystości, jak obecna. Był to zjazd Apostołów Maryjnych z całej Polski w 1992 r. Uroczystość odbywała się w Bazylice św. Wincentego, a było nas 1.229 Apostołów Maryjnych. Ks. profesor powiedział wówczas do nas takie słowa: „Wasza dzisiejsza uroczystość jest szczególnie ważna, pozwala uświadomić, że jesteście odpowiedzialni za przekazanie Ewangelii światu. Macie stawać się światłością świata i solą ziemi poprzez przykład życia. Do swoich zadań bardzo odpowiedzialnych musicie dobrze się przygotować. Trzeba więc byćście Ewangelię Chry-

stusa najpierw dobrze poznali. Trzeba, żeby wiara wasza rozwijała się i nieustannie krzepła w konfrontacji ze światem. Wiara, jeśli by nie była z uczynkami, martwa jest sama w sobie. Wezwanie to kieruje Chrystus do każdego, niezależnie od wykształcenia, zawodu, wieku, stanu zdrowia”.

I wtedy to, możemy odpowiedzieć sobie i innym na pytanie – Co to znaczy być dzisiaj Apostołem Maryjnym?

Nastąpiła teraz piękna pora przeznaczona na podziękowania. Ks. Dyrektor podziękował moderator diecezjalnej Jadwidze Wilk za 25-letnie przewodniczenie parafialnej wspólnoty Stowarzyszenia Cudownego Medalika, wręczając jej Dyplom uznania. Do tych podziękowań i życzeń dołączył opiekun duchowy Stowarzyszenia ks. Jarosław Zieliński, a także w imieniu całej wspólnoty Apostołki Maryjne: Renata Remińska i Ludmiła Zduńska, wręczając bukiet białych róż. Obecna na uroczystości moderator krajowa Małgorzata Daszczyszak podziękowała całej Wspólnocie za wytrwałe i aktywne szerzenie kultu Niepokalanej Cudownego Medalika poprzez czynienie dobra i apostołstwo miłości. Ks. Dyrektor Jerzy Basaj CM złożył również podziękowanie sześciu Apostołkom Maryjnym działającym od samego początku powstania wspólnoty przy naszej parafii, za wielki dar postawy życia, modlitwy i czynu, wręczając im Dyplomy uznania. Otrzymały je: Danuta Didyk, Zdzisława Łętowska, Helena Robaczyńska, Krystyna Sójka, Jadwiga Wilk, Bronisława Żmudzin. Natomiast moderator diecezjalna wyróżniła sześć apostołek-seniorek, które sprawiają nam wielką radość swoją obecnością sercem i duchem na spotkaniach formacyjnych. Otrzymały je: Genowefa Boruta, Krystyna Dalewska, Józefa Gruszczyńska, Julia Gwizdała, Marianna Truszczyńska, Anna Wierzbowska. Szczególne wyróżnienie otrzymał Leszek

Mochocki za wielkie zaangażowanie i ofiarną służbę Matce Bożej Niepokalanej w ramach działalności naszej wspólnoty.

O godz. 12.00 rozpoczęła się uroczysta Msza Święta dziękczynna, której przewodniczył i słowo Boże wygłosił, Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia Cudownego Medalika ks. Jerzy Basaj CM. W pięknych słowach roztoczył przed nami wizję ideału Niepokalanej w pełnym jego bogactwie. Po homilii nastąpił bardzo uroczysty moment przyjęcia do naszego Stowarzyszenia pięciu nowych członków. Po zakończeniu jubileuszowej Eucharystii moderator Jadwiga Wilk złożyła serdeczne podziękowanie ks. Dyrektorowi oraz księżom koncelebrującym Mszę Świętą, po której na schodach świątyni Zmartwychwstania Pańskiego zrobione zostało pamiątkowe zdjęcie wszystkich obecnych na naszym Jubileuszu.

Po oficjalnych uroczystościach w sali Domu Parafialnego miała miejsce wspólna agapa, która zjednoczyła czcigodnych gości i naszych apostołów przy wspólnym stole. O godz. 15.00 odmówiliśmy w kościele wspólnie koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Z uwagi na to, że była piękna słoneczna pogoda, grupa apostołek pojechała z ks. Jarosławem na tzw. „majówkę” za miasto do pobliskiego Myślęcinka, aby na świeżym powietrzu odmówić litanię do Matki Bożej Loretańskiej. Tak zakończyło się nasze wspólne uroczyste świętowanie. *Wszystko z Niepokalaną!*

Jadwiga Wilk, moderator diecezjalny

* * * * *

Apostolat Maryjny w Zakładzie Karnym we Włocławku

Obecnie przeżywamy Rok Miłosierdzia, który zobowiązuje każdego chrześcijanina, a tym bardziej Apostoła Maryjnego do spełniania dobrych uczynków względem ciała i duszy. Miłość bliźniego, to znaczy kochać go za to, co w nim najbardziej własne, ukryte; kochać jego zależność od Stwórcy, jego osobiste powołanie do tego, aby być dzieckiem Boga. Miłować bliźniego to również odzwierciedlać całkowicie bezinteresowne Miłosierdzie Boga. Tak miłował bliźniego św. Wincenty a Paulo i św. Katarzyna Labouré. Delikatnie odkrywać nędzę, biedę, pochylać się nad chorymi, samotnymi, bezdomnymi i opuszczonymi. Starać się ciepło Miłosierdzia Bożego nieść do cel więziennych.

Stowarzyszenie Cudownego Medalika w Bydgoszczy kierując się najwyższym imperatywem miłości już ponad 2,5 roku apostołuje w Zakładzie Karnym we Włocławku. W 2015 r. dwóch więźniów zostało uroczyście przyjętych do Stowarzyszenia. Od tej pory powstała wspólnota Apostolatu Maryjnego na terenie więzienia, która dzięki aktywności tych dwóch więźniów się rozwija. Widząc potrzebę spotkań formacyjnych, zwróciliśmy się z prośbą za pośrednictwem kapelana więziennego do Dyrektora Zakładu Karnego o udzielenie nam pozwolenia na spotkania formacyjne. Nie musieliśmy długo czekać,

ponieważ za 10 dni po złożeniu pisma w dniu 27 czerwca br. otrzymaliśmy pozwolenie na comiesięczne spotkania formacyjne, które do końca bieżącego roku w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca będzie prowadził nasz Apostoł Maryjny Leszek Mochocki ze wspólnoty SCM przy parafii Zmartwychwstania Pańskiego w Bydgoszczy przy współudziale moderator diecezjalnej. Na spotkania formacyjne od nowego roku będziemy musieli ponownie starać się o uzyskanie zgody Dyrektora Zakładu Karnego we Włocławku. Bogu niech będą dzięki i Matce Najświętszej za możliwość posługi Apostolatu Maryjnego w Zakładzie Karnym.

Jadwiga Wilk, moderator diecezjalna

DIECEZJA WŁOCŁAWSKA

***Tam, gdzie są Wasi bracia, tam gdzie są
Wasze dążenia, Wasza praca, Wasze Miłości,
tam jest miejsce Waszego Codziennego
spotkania z Chrystusem.***

(św. Josemaría Escrivá)

W Roku Miłosierdzia, warto zastanowić się, czy zgodnie z Katechizmem Kościoła Katolickiego, praktykujemy dobre uczynki względem ciała i duszy wobec naszych bliźnich. To obudzenie własnych sumień, często uśpionych. Niesienie pomocy więźniom, jest bodaj najbardziej radykalnym z uczynków miłosierdzia. W *Liście do Hebrajczyków* z okresu, gdy chrześcijanie byli prześladowani za wiarę w Chrystusa, znajdujemy wyraźne polecenie: **„Pamiętajcie o uwięzionych, jak byście byli sami uwięzieni i o tych, co cierpią, bo i sami żyjecie w ciele”** (Hbr 13, 3). Nigdy nie osądzajmy, bądźmy pełni litości dla więźniów. Nie osądzajmy nawet tam, gdzie dokonano sądu. Włoska

mistyczka **Maria Valtorta** w książce *Poemat Boga – Człowieka* napisała: „**Gdyby palec Boży pisał po murach komnaty, w której uczują myśli człowieka, czyli po czole, oskarżycielskie słowa – odnoszące się do tego, czym byliście, czym jesteście lub czym będziecie – niewiele czół nosiłoby wypisane świetlistymi literami słowo «Niewinny»**”. Bądźcie więc bez pychy, miłosierni wobec waszych braci, po ludzku mniej szczęśliwych, bo są w więzieniach i pokutują za tę samą winę, której wy nie wynagradzacie. To będzie korzystne dla waszej pokory.

W dniu 25 czerwca 2016 r. wspólnie z przewodniczącą wspólnoty Apostolatu Maryjnego Cudownego Medalika Czesławą Mirecką przy parafii św. Maksymiliana Kolbego we Włocławku, w obecności Kapelana Więziennego Zakładu Karnego we Włocławku ks. Marka Sztukowskiego, odwiedziliśmy osadzonych w areszcie, którzy w 2015 r. urocząście podczas Najświętszej Eucharystii wstąpili w szeregi Apostolatu Maryjnego. Przez miniony rok, ewangelizowaliśmy utrzymując stały kontakt korespondencyjny, przesyłając w listach Cudowne Medaliki, modlitwy, materiały, literaturę niezbędną do formacji apostołskiej. Odwiedziny trwały około godziny, spędzone w bardzo życzliwej, serdecznej atmosferze, połączone z modlitwą. Nasi apostołowie zapewniali o swoim udziale w Eucharystii, przyjmowaniu sakramentów, codziennej modlitwie różańcowej, prowadzeniu własnych dzienniczków, notatek, a także opowiedzieli o swoich problemach, kłopotach, tęsknocie za bliskimi. Mówili również o swoich zainteresowaniach, spędzaniu wolnego czasu, m.in. jeden z nich jest bardzo utalentowany plastycznie, pięknie rysuje, na dowód tego przesał narysowany portret papieża Franciszka, natomiast drugi apostoł wykonuje piękne rękodzieła haftując. Przekazał Apostolatowi Maryjnemu pięknie wyhaftowany bieźnik. W pierwszą rocznicę ich wstąpienia do Apostolatu Maryjnego, podarowaliśmy

im śpiewniki ks. Tarsycjusza Sinki CM *Wybór pieśni kościelnych*, które zawierają ogromny zbiór pieśni zgodny z okresem roku liturgicznego, psalmów, hymnów, litanii, kolęd, aby korzystanie z nich przyczyniło się do większej chwały Bożej i uświęcenia. Przekazaliśmy również stodycze. Mam nadzieję, że nasze odwiedziny były chociaż niewielkim pocieszeniem, umocnieniem, nadzieją i radością dla osadzonych apostołów i będą kontynuowane. Drogą tegoż artykułu pragnę bardzo serdecznie podziękować Czesławie Mireckiej przewodniczącej AMM wspólnoty przy parafii św. Maksymiliana Kolbego za obecność, pomoc, wsparcie i wspólną współpracę oraz ks. Markowi Sztukowskiemu Kapelanowi Więziennemu za bardzo dobrą współpracę, pomoc w załatwianiu niezbędnych formalności prawnych związanych z naszym pobytem w ZK, a przede wszystkim za obecność i czas poświęcony dla AMM, pomimo własnych, wielu trudnych zadań. Bóg zapłać! Szczęść Boże!

Pamiętajmy, że uczynki miłosierdzia pomagają nam w drodze do nieba, ponieważ upodobniają nas do Jezusa, który jest dla nas wzorem, który nauczył nas, jaka powinna być nasza postawa wobec bliźnich. *Wszystko z Niepokalaną!*

*Ewa Pluskota, moderator AMM diecezji włocławskiej
Piotrków Kujawski, 25 czerwca 2016 r.*

DIECEZJA WARSZAWSKA

Aktualne informacje o działaniu grup Apostolat Maryjnego w archidiecezji warszawskiej, podane przez par. św. Bartłomieja i Rafała w Rybiu, dek. raszyński

W każdą pierwszą sobotę miesiąca Apostolat Maryjny z naszej diecezji uczestniczy w spotkaniach modlitewnych w Kaplicy NMP Niepokalanej Cudownego Medalika w Warszawie

przy ul. Radnej. Są to spotkania modlitewno-formacyjne wzbogacane konferencją wygłaszaną przez ks. Dyrektora Basaja CM, jeśli jest akurat obecny w Warszawie lub przez wyznaczonych księży, celebrujących o godz. 12.00 Mszę Świętą w intencji Apostolatu Maryjnego, w intencjach aktualnych oraz podawanych przez uczestników.

Po Mszy Świętej spotykamy się przy wspólnym stole na agapie. Jest to również okazja do załatwienia spraw bieżących, takich jak np. informacje o działalności poszczególnych grup, nowych poleceniach moderator diecezjalnej, zaopatrywanie się w „Biuletyny” i inne materiały, potrzebne w prowadzeniu grup parafialnych, a przede wszystkim w Cudowne Medaliki. W agapie uczestniczą kapłani, którzy są razem z nami podczas dnia skupienia.

Apostolat Maryjny w parafii św. Bartłomieja i Rafała w Rybiu uczestniczył w ważnym dla niej wydarzeniu. W niedzielę 26 czerwca podczas uroczystej Mszy Świętej parafia oficjalnie żegnała odchodzącego na emeryturę ks. proboszcza, prałata Bartłomieja Kapałkę, który był także wieloletnim opiekunem Apostolatu Maryjnego. Ks. prałat jest budowniczym naszego kościoła. Cieszymy się decyzją JE ks. abpa Nycza o pozostaniu ks. proboszcza w parafii jako rezydenta.

Ks. prałata żegnali przedstawiciele władz gminy z wójtem na czele, księży z sąsiednich parafii z naszego dekanatu, osoby liczące się wśród społeczności naszej gminy i przedstawiciele wielu organizacji oraz ruchów kościelnych. Pożegnaniom towarzyszyły wzruszenia i łzy. W imieniu Apostolatu Maryjnego i kótek różańcowych przemawiała zastępca przewodniczącej AMM s. Halina Fajraszewska.

W imieniu Apostolatu Maryjnego i Kótek Różańcowych przypadł mi w udziale zaszczyt powiedzenia kilku słów na pożegnanie:

Kochany Księżu Proboszczu!
Pragnę powiedzieć dziś szczerze „dziękuję”!
Každy z nas Tobie zawdzięcza wiele,
bo Ty do Boga nas prowadziłeś
służąc Mu wiernie w naszym Kościele.

Pasterzem nam byłeś na wzór Jezusa
i tylko dobra swych owieczek chciałeś.
A choć czasem było Ci ciężko i smutno,
chwaliłeś Boga i nie narzekałeś.

Dziś dziękujemy Tobie i Bogu
za Twej postugi kapłańskiej lata,
za serce, za dobro, pomocną dłoń,
że traktowałeś bliźniego jak brata.

Lecz smutek niech długo nie gości w sercach,
bo przecież my to szczęście mamy,
że pomimo odejścia z funkcji pełnionej
ciałem i duchem będziesz nadal z nami.

Życzymy Tobie, czcigodny Księżu Prałacie
w tym okresie zasłużonych „wakacji”,
błogostawieństwa Bożego, miłości bliźniego,
zdrowia i sił oaz samych słonecznych dni.

Na zakończenie uroczystości odbył się z tej okazji na placu kościelnym Piknik Rodzinny Rybie 2016, połączony z licznymi atrakcjami. Zaproszenia otrzymała cała gmina. Mimo wielkiego upału sprzyjała nam pogoda, bo wielka nawałnica, która przeszła tego dnia nad Warszawą, rozpętała się dopiero po zakończeniu uroczystości, gdy większość uczestników pikniku rozeszła się do domów.

Niebawem również z żalem pożegnamy ks. wikarego Jacka Maliszewskiego, darzącego sympatią Apostolat Maryjny. Od momentu, gdy moderator śp. Danuta Kempczyńska w 1993 r.

założyła w naszej parafii Apostolat Maryjny, grupa działała w atmosferze przychylności i sympatii ze strony ks. proboszcza oraz pozostałych duszpasterzy.

W maju spotkała nas miła niespodzianka ze strony rodziców i ich dzieci obchodzących pierwszą rocznicę I Komunii Świętej. W podziękowaniu za wręczone dzieciom podczas rocznicy Cudowne Medaliki, otrzymaliśmy zaproszenie na Mszę Świętą zamówioną w naszej intencji.

Teresa Bors, przewodnicząca

ŚWIADECTWA

Witam wszystkich bardzo serdecznie i pozdrawiam naszym hasłem *Wszystko z Niepokalaną*. Nie chcę mówić spontanicznie, gdyż trwałoby to zbyt długo. Zapisałem i zgromadziłem ważniejsze sprawy z którymi chciałem się z wami podzielić. W Apostolacie Maryjnym jestem od 1994 r. Doświadczyłem wielu łask, które dzieją się za sprawą Cudownego Medalika. Zanim poruszę ten temat, chcę trochę opowiedzieć o sobie, o tym jak zostałem pociągnięty w ogień Boży, czyli jak zostałem Apostołem Maryjnym.

Wychowując się w rodzinie katolickiej moje życie religijne sprowadzało się do uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej oraz modlitwy porannej i wieczornej. Przystąpiwszy do Pierwszej Komunii św. otrzymałem różaniec. Nie modliłem się na nim, gdyż brakowało mi chęci i cierpliwości. A że mamy w domu przepiękną figurę Matki Bożej z różańcem w ręku, powiesiłem ten różaniec na tej figurze. Wyglądało to tak, jakby Maryja sama miała się modlić na tym różańcu. Różaniec

ten przeleżał tak około kilkunastu lat. W wieku trzydziestu lat sięgnąłem po niego. Pragnę opowiedzieć w jaki sposób. Myślę że dostąpiłem wielkiej łaski, lecz nie wiem czy mogę to opowiedzieć. Nie chcę wzbudzać niezdrowych sensacji wokół mojej osoby. Kiedy byłem na moich pierwszych rekolekcjach Apostolatu Maryjnego, ks. prof. Teofil Herrmann CM mówił, żeby opowiadać wszystko co jest związane z Matką Bożą i cudami jakie się dokonują za Jej pośrednictwem. Pochodzę z parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Grodowcu. Jest to sanktuarium maryjne. Patronką jest Matka Boża w przepięknej figurze dziewczęcia, którą nazywamy Jutrzenka Nadziei. Pewnego razu uczestnicząc we Mszy Świętej, podczas czytań odruchowo spojrzałem na ołtarz. Ujrzałem na nim przepiękną Panią ubraną w ciemne szaty. Głowę miała pochyloną, jakby była czymś zatroskana. Jak to zobaczyłem, bardzo się przestraszyłem. Zrobiło mi się gorąco. Nogi miałem jak z waty. Nie mogłem się poruszyć, tylko przyglądałem się jak zauroczony. Po chwili Pani podniosła głowę i się uśmiechnęła. Jej szata zmieniła kolor na niebieski, taki jak ma ta figurka i postać Jej znowu znieruchomiła w tej figurze. Było to dla mnie takie przeżycie, że przez kilka kolejnych dni nie mogłem dojść do siebie. Byłem roztrzęsiony. Skrywałem to moje prywatne objawienie przez wiele lat. Wiedzieli o nim tylko moja najbliższa rodzina. Po tym widzeniu za jakiś czas, spodobało się Panu nawiedzić mnie cierpieniem i wtedy dopiero moje serce zaczęło się otwierać na Boże drogi. Im więcej cierpiałem, tym więcej zbliżałem się do Boga. Poznałem wtedy kruchość ludzkiego życia oraz zrozumiałem, że każdy dzień jest nam darowany abyśmy się mogli uświęcać. Natomiast świat materialistyczny za którym tak tęsknimy i wszystko co nas otacza jest marnością, że bez Boga nic uczynić nie możemy. Od tego czasu życie moje zaczęło się zmieniać. Sięgnąłem po różaniec, po Pismo Święte, żywoty świętych, lekturę katolicką. Moim pragnieniem

było poznawać Boga coraz głębiej i kroczyć Jego drogami. Dziwnym zbiegiem okoliczności (chcę tu zaznaczyć, że w słowniku Bożym nie ma słowa „zbieg okoliczności”, to Bóg się nami opiekuje) ksiądz proboszcz poprosił mnie, abym służył przy ołtarzu, na co odpowiedziałem pozytywnie. W szeregi Apostolatu Maryjnego wstąpiłem w roku, kiedy modliliśmy się, odmawiając tajemnice bolesne różańca świętego. Tajemnica 4 bolesna, czyli Pani smutna, zatroskana jaką ujrzałem przed laty. Wszystkie te okoliczności sprowadzają do Niepokalanej do tego jak Maryja zaprosiła mnie na Boże drogi, do tej wspaniałej przygody z Chrystusem. Pierwszą moją duchową nauczycielką była św. Teresa od Dzieciątka Jezus. Nauczyła mnie jak kochać Jezusa, ludzi, przyrodę, każdy kwiatek polny, każdy promyk słońca i dostrzegać w tym wszystkim Boga. Różaniec stał się dla mnie codziennym chlebem. Lubię rozmyślać o Bogu, szczególnie nocami, gdy wszyscy śpią jest cisza i spokój. Nie wyobrażam sobie teraz dnia bez Niepokalanej i bez Jezusa. W moim codziennym apostołowaniu, gdy z kimś rozmawiam lub widzę, że potrzebuje pomocy powierzam go Maryi, o czym nawet ta osoba nie wie, gdyż robię to jednocześnie podczas rozmowy. Będąc w Medjugorje zapamiętałem jedno z orędzi Maryi szczególnie **„Pragnę by każdy z was, który był przy tym Źródle Miłości przyszedł do Raju ze szczególnym darem, który mógłby mi ofiarować osobiście, a jest nim świętość”**. I na koniec chcę dodać, jeżeli jesteśmy apostołami Niepokalanej, jeżeli niebo wybiera nas, cóż nam pozostaje wybrać...? Niebo. Nie można igrać z Bożym ogniem.

Kończąc to rozważanie pragnę opowiedzieć o jeszcze jednej interwencji z nieba w naszej parafii. Opowiem to tak jak zapamiętałem z opowiadań, gdyż w czasie kiedy te wydarzenia miały miejsce nie przykładałem takiej wagi, żeby rozmawiać z tą osobą o tym prywatnym objawieniu. Osoba ta również należała do Apostolatu Maryjnego i spotykaliśmy się na

comiesięcznych spotkaniach Apostolatu. Wiele lat temu pani o której mowa odeszła do Pana. Do kościoła do Grodowca chodziliśmy pieszo polną leśną drogą. Pani Maria Baraniecka mieszkała we wsi Świnino. Do kościoła miała cztery kilometry. Już będąc dzieckiem zapamiętałem ją jako osobę religijną. Chodziła bowiem na piechotę przemierzając tą drogę każdego dnia niezależnie od pogody przez wiele lat. Idąc tą drogą przechodziliśmy przez drewniany most na rzece Moskieżanka, po prawej stronie mijaliśmy drewniany krzyż przed którym zawsze ze złością zdejmowaliśmy czapki, aby na chwilę pomyśleć o Bogu. Na końcu leśnej drogi znajdowała się kapliczka i dalej miejscowość Grodowiec z pięknym sanktuarium na wzgórzu. Pewnego razu idąc na Mszę św. tą drogą Maria spotkała Panią, która się do tej wędrówki dołączyła. Szły tak razem tą leśną drogą prowadząc ze sobą rozmowę. Na końcu tej rozmowy napotkana Pani powiedziała takie słowa: **„Nadejdzie czas, kiedy do mnie będą przychodziły liczne pielgrzymki”**. W momencie, kiedy Maria się zorientowała z Kim rozmawia, napotkana Pani zniknęła. Wydarzenia te zbiegły się w czasie z moim widzeniem, dlatego wzbudziły moje zainteresowanie i utkwiły mocno w pamięci. Więcej na temat tego spotkania nie jestem w stanie opowiedzieć, gdyż nie wiem czy pani Baraniecka komuś to przekazała. Rodzina jej mieszka w innym rejonie Polski. Nie robiłem dalszych poszukiwań w tym kierunku. Zapisałem tylko to, co zapamiętałem.

Apostoł Roman, Grodowiec

Jednym ze środków apostołskiego działania jest rozpowszechnianie Cudownego Medalika. Pragnę więc opowiedzieć o wydarzeniach z tym związanych.

Już na samym początku założenia Apostolatu Maryjnego przez ks. prof. Teofila Herrmanna CM w naszej parafii, zostałem przewodniczącym tego maryjnego ruchu. Starłem się

rozpowszechniać jak najwięcej Cudownych Medalików wraz z ulotkami wyjaśniającymi, czym jest Medalik. Do tego dzieła zaangażowała się również moja mama. Nie należy ona do Apostolatu, lecz z jej otwartością na ludzi i kobiecą odwagą potrafiła wiele więcej pracy wykonać niż my Apostołowie Maryjni. Za jej pośrednictwem jeden z Cudownych Medalików trafił do pewnej rodziny i tu chciałbym opowiedzieć co się wydarzyło. Opowiadała mi to pani, która poznała moją mamę i otrzymała od niej Medaliki. W tym samym czasie, kiedy kobieta ta dostała od mojej mamy Medaliki, chorowała jej kuzynka. Kuzynka ta od jakiegoś czasu bardzo źle się czuła. Poszła do lekarza. Lekarz skierował ją na badania. Wyniki sugerowały raka płuc oraz guz, który się tam utworzył. Została skierowana na dalsze badania, które potwierdziły chorobę i kilkumiesięczny czas, jaki jej jeszcze pozostał. Kuzynka bardzo się załamała. W tym czasie podczas odwiedzin pani ta przekazała jej Cudowny Medalik wyjaśniając znaczenie i jakie cuda się dzieją za jego pośrednictwem. Strapiona kuzynka przyjęła go i zaufała Niepokalanej. W dalszym toku leczenia skierowano ją na konsultacje do kliniki we Wrocławiu celem usunięcia guza. Po ponownych badaniach i przejrzeniu wszystkich wyników pan profesor stwierdził, że nie widzi potrzeby robić operacji, gdyż nie ma żadnego guza, a wyniki wskazują, że jest zupełnie zdrowa. Słyszając te słowa nogi odmówiły jej posłuszeństwa usiadła i się rozplakała. Zaproponowano jej tylko rehabilitację. Po powrocie do domu ponownie poszła do lekarza, u którego się leczyła, prosząc o skierowanie na rehabilitację. Jakież było zdumienie lekarza, który znając jej chorobę, nie mógł zrozumieć co się stało. Oznajmił jej tylko, że jest zupełnie zdrowa i niepotrzebna jest żadna rehabilitacja. Kuzynka słyszając te słowa znowu w płacz. Zrozumiała bowiem, kto za tym wszystkim stoi. Jaką otrzymała łaskę od Maryi nosząc z ufnością Cudowny Medalik.

Apostoł Maryjny Roman z parafii Grodowiec

OGŁOSZENIA i INFORMACJE

Drodzy i Kochani – tak na wstępie zwróciłby się do nas nasz kochany ks. prof. Teofil Herrmann CM. Dziękujemy za napływające wspomnienia o śp. ks. Teofilu Herrmannie CM! Dziękujemy za szybki odzew i wspaniałe opracowania tematu. Dla przypomnienia przywołujemy treść rozсланego apelu do tych osób, które zetknęły się z Księdzem Profesorem.

Członkowie Apostolatu Maryjnego

Apostolat Maryjny przygotowuje się do wszczęcia procesu informacyjnego śp. Ks. Teofila Herrmanna CM.

Plan pracy konsultowany jest z ks. dyrektorem Jerzym Basajem CM, ks. Tadeuszem Lubelskim CM i z moderator krajową Małgorzatą Daszczyszak.

Podstawowym krokiem będzie zebranie wspomnień osób, które się z śp. ks. Teofilem Herrmannem CM spotkały: osób pamiętających charyzmatyczną postać założyciela Apostolatu Maryjnego, uznanego później w Polsce za wskrzesiciela istniejącego od ponad stu lat Stowarzyszenia Cudownego Medalika.

Czas mija nieubłaganie i wiele z tych osób odeszło do Pana, a wraz z nimi odeszły cenne wspomnienia. Ja sama obawiam się, czy uda mi się należycie wywiązać z tego, co uważam za swoją powinność w stosunku do Ks. Profesora.

Uważam, że jesteśmy to winni Ks. Profesorowi, za możliwość przebywania z nim – osobą, jakich niewiele można spotkać na całej drodze życia, z osobą posiadającą zdolność przybliżania nas do Niepokalanej i Jej Syna, czynienia nas lepszymi.

Wychodzę z podpowiedzią, jak to zrobić, na co zwrócić uwagę, wspominając ks. Herrmanna CM:

- Gdzie go spotkałam/em po raz pierwszy;
- Czy tych spotkań było wiele, jak np. w Warszawie;
- Jakie zrobił na nas wrażenie, jak nas witął;

- Jak przekazywał swoją miłość do Niepokalanej Cudownego Medalika;
- Jaki był podczas rozmów: życzliwy, uśmiechnięty, cierpliwie słuchający;
- Czy okazywał zniecierpliwienie, zniechęcenie, był niewyrozumiały, czy umiał zachęcać do pracy dla Niepokalanej, dla potrzebujących;
- Jaki był w okresie, gdy zmoęła go choroba – czy podczas spotkań zdradzał się ze swoim cierpieniem, czy zaniedbywał swoją pracę dla Niepokalanej, jaką były m.in. podróże do odległych diecezji;
- Jakie były jego listy, dbałość o program spotkań w czasie, gdy jeszcze nie opracował *Podręcznika* dla Apostolatu Maryjnego;
- Osoby odwiedzające Ks. Profesora – jak wspominają pobyt na Radnej, gościnność Ks. Dyrektora;
- Może zaistniały jeszcze inne sytuacje, np. spotkania, konferencje, rekolekcje, wypowiedziane słowa, o których warto pamiętać.

Odpowiedzi na ten apel można nadsyłać drogą elektroniczną lub listem przez Pocztdę Polską. Jeśli zajdzie potrzeba, jestem gotowa notować treść rozmów telefonicznych **kom. 501-893-488**.

Tu pojawił się nowy problem: wielu członków Apostolatu Maryjnego zlikwidowało telefony stacjonarne. W takiej sytuacji prowadzenie wielu rozmów przez komórkę jest niemożliwe. Natomiast bez problemu będę się kontaktowała przez numery stacjonarne dzięki abonamentowi *non stop* bez ograniczeń czasu – **tel. 22-720-19-18**. Podobnie bez ograniczeń mogę porozumiewać się przez pocztę elektroniczną: **ewa.zajdel@wp.pl**

Wszystkie wypowiedzi po ewentualnych poprawkach mogę na życzenie przesałać do autoryzacji.

Listy proszę kierować na adres:

Ewa Pruska-Zajdel, ul. Topolowa 2, 05-090 Raszyn

Szczególnie podziękowania kierujemy do tych apostołów i apostołek maryjnych, którzy napisali do nas mimo wielu utrudnień, chorób, a nawet konieczności korzystania z pomocy osób życzliwych. Tym osobom dziękujemy jak najgoręcej. Bóg zapłać!
Wszystko z Niepokalaną! *Ewa Pruska-Zajdel*

UWAGA!!!

CZŁONKOWIE RADY KRAJOWEJ AMM

25 listopada

godz. 12.00-15.00 – Posiedzenie Rady Krajowej w Warszawie ul. Radna 14

godz. 16.00-18.00 – Spotkanie Rady Krajowej z Komitetem Organizacyjnym Uroczystości Odpustowej w kaplicy na ul. Radnej

godz. 18.00 – Msza Święta na zakończenie obrad.

WSPÓLNOTY AMM

CZCICIELI NMP NIEPOKALANEJ

~~WZSIKCIENSAOCIECUDOWNYMEDALIK~~

SERDECZNIE ZAPRASZAMY NA ODPUST

Z OKAZJI OBJAWIENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

26 listopada 2016 r.

Uroczystości Odpustu z okazji objawienia Cudownego Medalika w Kaplicy NMP od Cudownego Medalika w Warszawie ul. Radna 14, rozpoczynają się czuwaniem modlitewnym o **godz. 10.45**.

✠ Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ ✠

W dniu 3 czerwca 2016 r. w wieku 67 lat odeszła do Pana

ŚP. APOSTOŁKA STEFANIA ANDRECZKO

która przez 20 lat pełniła funkcję przewodniczącej Apostolatu Maryjnego w parafii pw. Wszystkich Świętych w Jastrzębiu-Zdroju-Szerokiej.

Wzorowa matka czwórki dzieci z wielkim zapałem i gorliwością kierowała wspomnianą wspólnotą. Poza przewodniczeniem na spotkaniach formacyjnych organizowała pielgrzymki do sanktuariów maryjnych oraz wyjazdy na Ogólnopolskie Pielgrzymki AMM na Jasną Górę. Sama dostąpiła szczęścia zwiedzenia Ziemi Świętej.

Była duszą spotkań i uroczystości jubileuszowych w rodzinnej Szerokiej swego wuja ks. założyciela i dyr. AMM Teofila Herrmana CM. Trudniła się zbieraniem ofiar na funkcjonowanie Radia Maryja, zbierała podpisy przeciw aborcji.

Z powodu szkód górniczych musiała opuścić dom w Szerokiej i zamieszkała w Strumieniu. Wstąpiła do tamtejszej wspólnoty AMM i została zelatorką Żywego Różańca. Cechowała ją życzliwość dla drugich, wyciągała pomocną dłoń dla ludzi w potrzebie.

Jej działanie i życie były autentycznym świadectwem wzorowej i dobrej apostołki.

Leon Białecki, były moderator diecezjalny

W dniu 27 sierpnia 2016 r. odeszła do Pana

ŚP. GENOWEFA KULESZA

W Apostolacie Maryjnym od 1995 r. skromnie i z wielkim zaangażowaniem wypełniała zadania z-cy przewodniczącej Wspólnoty AMM w parafii MB Częstochowskiej w Zielonej Górze.

W dniu 4 czerwca 2016 r.
po krótkiej chorobie, w wieku 88 lat zmarła

ŚP. TERESA JORDAN

apostołka z parafii NMP Królowej Pokoju w Łodzi.

Pogrzeb zgromadził rzeszę łodzian, przyjaciół i parafian. Modlitwą koronki do Miłosierdzia Bożego, trumnę otoczyły koleżanki apostołki i z Żywej Róży. Mszę św. pogrzebową koncelebrowało 5 księży.

Od momentu założenia Apostolatu Maryjnego w nowopowstałej parafii NMP Królowej Pokoju w Łodzi, śp. Teresa była gorliwą apostołką i wspaniałą koleżanką. Ciągłe w drodze, odwiedzając chorych, pocieszając strapiionych i cierpiących. Wszystko cokolwiek czyniła, czyniła sercem przepętnionym miłością. Wszyscy zapamiętamy Ją jako żarliwie modlącą się w swojej pierwszej ławce. Zawsze uśmiechniętą, z wielką miłością i kunsztem przygotowującą i ozdabiającą kanapeczki, codziennie w innej garsonce i w innym kapelusiku.

Panie Boże, daj Jej duszy cieszyć się szczęściem w niebie, razem z Niepokalaną, którą tak bardzo ukochała.

Modlitwą o wieczną radość w Domu Ojca
obejmujemy także zmarłych długoletnich
Apostołów Maryjnych z Grodkowa:

ŚP. ANTONIEGO BUDZISZEWSKIEGO

ŚP. KATARZYŃĘ BURZYKOWSKĄ

ŚP. IWONĘ KRAWIEC

Niech odpoczywają w pokoju wiecznym

CENNIK NA 2016 ROK

**UWAGA! ZAMÓWIENIA NA MEDALIKI I WSZYSTKIE PUBLIKACJE
PROSIMY ZGŁASZAĆ Z ODPOWIEDNIM WYPRZEDZENIEM
DO CENTRUM AMM W WARSZAWIE:**

p. Janina – tel. 22 797 48 79

Dar z Nieba. Życie św. Katarzyny Labouré. Historia objawień Cudownego Medalika (<i>nowość w formie komiksu</i>)	– 5,00 zł
Świadczenia Nadzwyczajnych Łask Otrzymanych przez Pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 20 zł
Podręcznik AMM (trzy tomy)	– 40 zł w oprawie miękkiej – 50 zł w oprawie twardej
Przewodnik AM	– 5 zł
Statut AMM	– 2 zł
Kwartalnik – „Biuletyn” AMM	– 3,5 zł
Promienie Pośredniczki Łask: roczniki archiwalne 2000	– 1 zł
O apostołstwie świeckich	– 5 zł
Tajemnica Maryi (rozważania)	– 7 zł
Refleksje na miesiąc maj	– 5 zł
Nowe Rozważania Na Miesiąc Maj	– 8 zł
Modlitewnik „Stawajcie się coraz doskonalszymi”	– 12 zł
Różaniec biblijny i wynagradzający	– 5 zł
Jak Ci, Maryjo, dziękować? – modlitewnik	– 5 zł
Nowenna	– 2 zł

CENY MEDALIKÓW

Medaliki aluminiowe	– małe: 20 groszy
Medaliki srebrne	– 7 zł
Medaliki niebieskie zatapiane („teзка”), 2 rodzaje	– 1 zł i 1,5 zł
Duży medal metalowy	– 8 zł
Medalik aluminiowy duży (wysokość 3,5 cm)	– 1 zł
Medalik aluminiowy (Brellok)	– 2,5 zł

FOLDERY

ABC Cudownego Medalika	– 30 groszy
Noście Cudowny Medalik (dla księży)	– 80 groszy
Stowarzyszenie Cudownego Medalika	– 40 groszy
Pamiątka przyjęcia Cudownego Medalika	– 15 groszy
Modlitwa dzieci za dzieci	– 15 groszy

SPIS TREŚCI

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO	3
Z WIZYTY PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWYCH DNIACH MŁODZIEŻY W POLSCE	8
PODZIĘKOWANIE	10
AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA	
XXXVI Ogólnopolska Pielgrzymka Stowarzyszenia	11
Rekolekcje 2016	18
LISTY OD CZŁONKÓW ŚWIATOWEJ RADY AMM	
Refleksja w Roku Miłosierdzia	20
Z ŻYCIA WSPÓLNOT, JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA	23
ŚWIADECTWA	55
OGŁOSZENIA I INFORMACJE	60
Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ	63
CENNIK	65

Wszystko z Niepokalaną!

Jubileusz 25-lecia AMM w Bydgoszczy

Z życia AMM w Tczewie

Jubileusz 25-lecia AMM w Skarżysku-Kamiennej

**MATERIAŁY NADEŚLANE PO ODDANIU BIULETYNU
DO DRUKU ZAMIESZCZANE BĘDĄ W NASTĘPNYM NUMERZE.
O KOLEJNOŚCI UKAZANIA SIĘ MATERIAŁÓW
DECYDUJE ZESPÓŁ REDAKCYJNY.**

**LISTY DO REDAKCJI
prosimy nadsyłać na adres:**

**Małgorzata Daszczyszak, ul. Długa 48 A, 66-008 Świdnica
tel. 68 327-30-67; 693-337-640; daszma@gmail.com**

*Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania
oraz zmiany tytułów otrzymanych materiałów.*

Autorów prosimy o podanie telefonów kontaktowych.

AMM

**„Biuletyn” redaguje międzydiecezjalny
zespół Apostolatu Maryjnego
pod kierunkiem moderatora krajowego.
Redaktor naczelny - Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Jerzy Basaj CM**

www.apostolat.pl

www.szarytki.pl www.misjonarze.pl

www.waldemarrakocy.pl